

Prijevod: V.K.

Prvi dio

Predgovor

Ovaj članak formira jednu snažnu vezu između iskustva vanzemaljskih otmica, njihove realnosti i svijeta mitova. Mi smo reinterpetirali jevrejsku Kabalu koristeći informacije koje su došle iz fenomena vanzemaljskih otmica. Ovo je moderna interpretacija Kabale i skida veo koji je još uvijek prisutan uzevši u obzir Luourianovu studiju.

Čvrsto preporučujemo da pročitate, prije ovoga članka, knjigu “Vanzemaljci ili demoni” (još uvijek nije prevedena na engleski, niti na naš jezik), a takođe da pročitate i članke: “Fizika vanzemaljskih otmica” (http://www.galaksija.com/metafizika/fizika_abdukcija.htm), “Il tempo and la sua percezione”, “Simulazioni Mentali” (još nije prevedeno na engleski, niti na naš jezik) da bi bili sigurni da možete imati bolje razumijevanje koncepta prezentiranog u ovome članku...

Uvod

Došlo je vrijeme da bacimo svjetlo na genezu Univerzuma.

U prethodnim člancima smo oblikovali određenu ideju o kosmosu, vanzemalcima, Kreatorovoj ulozi u Univerzumu i tako dalje. Takvi članci opisuju rezultate postignute u našem istraživanju o pitanjima vezanim za vanzemaljske otmice i vanzemaljska miješanja na našoj planeti, unutar granica tehnike koju smo koristili da potpuno ispitamo te fenomene. Mi smo sada u mogućnosti da damo jednu bolju i detaljniju mapu te oblasti.

Obezbijedili smo te informacije kroz hipnozu, korisan alat za osvještavanje naših otimanih komponenata Duše, kao i kroz mentalne simulacione tehnike [SIMBAD](#) i Flaš simulaciju.

Takav sistem mentalne simulacije ne zahtijeva spoljnog simulatora i možete ga koristiti samostalno. Doduše mi ćemo govoriti o ovoj specifičnoj temi u sljedećem članku.

Za sada je dovoljno znati da smo se trudili da koristimo žrtve otmica (one koji su već riješili njihove probleme sa otmicama) kao "gledače u daljinu" ('remote viewers', prim. prev.), takoreći.

Njihove mogućnosti "gledanja u daljinu" su bile ekstremno interesantne i dali su nam ideju koja nam je dopustila da kreiramo organizacionu šemu cijele kreacije. Mi sami nismo mogli vjerovati rezultatima do kojih smo dospjeli na kraju: kakvo iznenađenje!

Ali nastavimo po redu.

Jednostavnim riječima, pitali smo komponentu Duše, nakon što se ona izdvojila iz trijade, da opiše neka od događanja u prošlosti i o pitanjima evolucije naše planete. Slušali smo izvjesne izjave koja su bila izgovorene od strane otetih: one nisu uvijek bile rezultat naših pitanja. To je iskrsavalo u oba slučaja: kad smo bili tu da pitamo i takođe kad nismo bili tu. Tokom prve faze oteći sa kojima smo radili nisu mogli kontaktirati jedan drugoga; mi smo omogućili da se njihove izjave uporede tek kasnije.

Trodimenzionalna organizaciona šema koju smo vam ovdje prezentirali predstavlja Kreaciju Univerzuma baziranu na opisima koje smo dobili od komponente Duše.

U takvoj organizacionoj šemi napravili smo glavna podešavanja sa prethodnim hipotezama: ova podešavanja se tiču karaktera i figure Primordijalnog Čovjeka (PM).

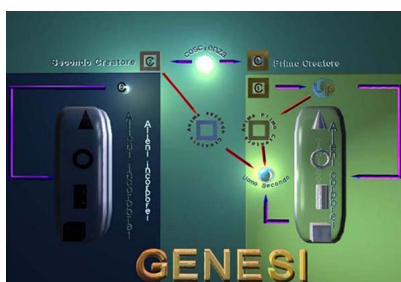
Sa "PM" mi naznačavamo izraz i kreaciju Primordijalnog Čovjeka od strane prvog Kreatora, jednog od dva Kreatora proizvedena od strane početne Svijesti.

Mnogi ljudi su nas nedavno pitali da razjasnimo poziciju ove ličnosti. Mi smo prvo mislili, kad smo tek počeli sa istraživanjem, da je on bio naš dobri otac i Kreator; ali umjesto toga on je u stvari jedna sjenovita ličnost.

Ali hajdemo nastaviti ustaljenim redom i pogledajmo šta se desilo u momentu kad se kreacija probudila.

Velika slika

Pripremili smo sliku ispod u želji da bi opisali cijeli Univerzum. Ovo će biti naša referentna tačka, kontura koju ćemo pratiti i upoređivati je sa predočenim opisima događaja, trenutak za trenutkom.

Bilješke:

Secondo Creatore – Drugi Kreator
Coscienza - Svijest
Primo Creatore - Prvi Kreator
Alieni incorporei – Bestjelesni Vanzemaljci
Alieni corporei – Vanzemaljci sa tijelom
Anima Primo Creatore – Duša Prvog Kreatora
Anima Secondo Creatore – Duša Drugog Kreatora
Up – PM (Primordijalni Čovjek)
Uomo secondo – Drugi čovjek

Ova gornja slika predstavlja cijeli opis Univerzuma, kakvog ga znamo danas kroz izjave komponente Duše koje smo ispitivali.

Svijest i slobodna volja

Započnimo s vrha i pogledajmo esenciju Svijesti koju smo predstavili kao svijetleći izvor. Svijest je uvijek postojala jer je vječna.

Ali jednog dana (ovo je beznačajni simbolizam: trebali bi smo reći "perceptivni momenat": A.N.) ono se probudilo i upalilo.

I Svijest je postala svjesna same sebe u tom momentu (svjesna sebstva a ne postojanja) ali ne zna ko je ona (ne poznaje sebe). Jedini put da sazna je da pogleda sebe u ogledalu ali ne postoji još takva stvar kao ogledalo. I tako Svijest kreira ogledalo za sebe. A ogledalo je u stvari virtuelni Univerzum, kao što smo rekli i opisali u našem prijašnjem radu; tako Svijest gleda sebe kroz virtuelni Univerzum. U toj tački, Svijest odlučuje da mora sebe doživjeti: ona mora znati a ne samo gledati u sebe kroz ogledalo. Možemo reći da ona mora znati sebe, dotaći sebe i doživjeti sebe. U tom momentu Svijest emanira, kroz čin slobodne volje, željom za iskustvom i ona odlučuje da doživljava bez bilo kakvih ograničenja. Ova misao je kreirala dualizam upravo u tom momentu.

Dualizam je osnovni izraz izbora. Drugim riječima, ako odlučim da hoću da imam iskustvo, ja takođe odlučujem da ja mogu da biram moje iskustvo. Tako ja razumijem značenje biranja i njegovog odnosa ka odgovornosti biranja.

Svijest ima uvijek mogućnost da postane svjesna i mogućnost da ne želi da bude svjesna.

Jednostavno rečeno, Svijest ne kreira put i kaže ti "samo idi napred". Umjesto toga ono kreira put, stavi te na pola puta i kaže "kreni"... i tako ti možeš ići naprijed, ili nazad, zavisi kako odlučiš.

Ovo je aspekt naše Kreacije koji stvara čudan efekat. Ti možeš biti svjestan u Univerzumu i uvijek možeš ići gore ili dolje, desno ili lijevo, visoko ili nisko, i tako dalje. Šta god da radiš imaće plus simbol (+) ili minus simbol (-), a ti si onaj koji bira šta da radi.

U tom trenutku rođena je slobodna volja.

Dva Kreatora

Svijest je jedna; ona nije dualna i ona je vječna. Ona jeste, ona je bila i ona će biti. I tako, Svijest ne može mijenjati sebe, nego samo svoju svijest o sebstvu koju stiče kroz svoja životna iskustva.

Takva iskustva moraju biti življena od strane nekoga ko je već virtualna slika. Takva slika je kreirana od strane Svijesti same i ona je očigledno dualna. I tako, po potrebi, dva Kreatora su stvorena, i svaki od njih je Slobodan da bira šta da radi. Ne može biti samo jedan Kreator, i ne mogu biti tri Kreatora, samo dva. Zato što je ovaj Univerzum nastao na dualnoj bazi.

Dva kreatora mogu birati dva različita evolutivna puta, i tako kroz njih i kroz njihov izraz, Svijest razumijeva ko je ona u stvari i kako ona jeste, zato što je već razumjela da "jeste" i da "postoji" kroz prosvjetljenje (inicijalni akt kreacije, inicijalni akt bivanja svjesnim sebe).

Prvi Kreator i njegovi potomci

Željeli smo da skratimo ime Prvog Kreatora sa C1 i mi smo ga stavili sa desne strane promatrača. Ovo je bio nesvjestan i arhetipski izbor.

Takav Prvi Kreator bira da kreira, u svom krugu, perfektno biće kroz kojeg on može da doživljava. Mi ćemo ovo biće zvati PM [Primordijalni (Iskonski) Čovjek].

PM ima određene iskonske osobine. Prije svega, on ima komponentu Duše, koja je odlično povezana sa sebstvom; on je skoro "emanacija" njegovog Kreatora i vremenom, on se pomiješao sa tim.

I tako, PM je stvoren odmah od strane Prvog Kreatora kao skoro perfektno biće; imao je Dušu a takođe je tijelom besmrtn. Predstavljen je Adamom u biblijskoj Genezi.

Poslije čitanja ovog članka biće jasno to da karakteri u našoj priči imaju odgovarajuće karaktere u drevnim knjigama koje se bave Bogom, kao i u jevrejskoj literaturi ali takođe i u vavilonskoj, te sanskritskoj literaturi.

Sada moramo da napravimo važnu digresiju da bi omogućili da se razumije zašto u ovim knjigama ima istine o ovoj materiji. Takvi tekstovi ne bi smjeli da se uzimaju doslovno, kao jedan istorijski tekst, nego oni se moraju razmatrati kao mitovi: ne kao legende, niti kao hronološke priče za događaje koji su se nekada desili, nego kao mitovi: to jest, arhetipski simbol za ono što

jeste, što je upravo sada i što će biti.

<http://www.riflessioni.it/enciclopedia/mito.htm>

<http://it.wikipedia.org/wiki/Mito>

PM kreira vanzemaljce!

PM je besmrtno biće i tako on nije u mogućnosti da iskusi smrt. Stoga, on treba druga bića da bi iskusila smrt umjesto njega. PM predstavlja Adama, koji, da bi bio kao njegov Kreator, kreira u svom krugu; i tako je on počinio u svom putu ozbiljnu grešku (grieh): grešku (grieh) arogancije. U hebrejskoj tradiciji Adam postaje, odnosno, ono što će on tek postati, smrtno biće jer je jeo sa drveta života i smrti, te će biti izgnan iz Raja. Ovaj Adam nismo mi i njegovo istjerivanje se simbolički dešava sada. Moramo da zapamtimo to da se drevni sveti tekstovi moraju interpretirati simbolično, znači van vremena i prostora, zato što oni govore o svemu a ne o tome što je došlo prvo i posljednje, kao što danas ljudi teže da vjeruju.

Ovdje imamo vanzemaljce koji se po prvi put pojavljuju: sve one što ih već znamo... i ko zna koliko mnogo ima tamo onih za koje uopšte nismo čuli!

Vanzemaljci nemaju Dušu i zato oni umiru.

U našoj organizacionoj karti predstavili smo vanzemaljce sa određenim geometrijskim oblicima stavljenim u kristalni paralelopiped koji ograničava njihovo postojanje.

Vanzemaljci vide da je njihov Kreator (Primordijalni Čovjek, PM: koji je drugačiji nego Prvi Kreator, C1) besmrtn, zato što ima Dušu i tako oni planiraju da postanu kao on. Vanzemaljci su stvoreni od strane PM-a po njegovoj slici i prilici, i tako oni čine istu grešku koju je načinio PM prema svom prvom i pravom Kreatoru C1. "Similia similibus concreantur!"

U ovoj tački, vanzemaljci leže unutar kontrole njihovog Kreatora, PM-a, ali se oni i dalje trude da promijene poredak i zauzmu mjesto njihovog kreatora. Da bi ostvarili taj cilj oni trebaju postati besmrtni i tako biti na istoj ravni sa PM-om. I tako, vanzemaljci planiraju da ukradu komponentu Duše od PM-a. Ali PM shvata da se njegova bića potajno pobunjuju protiv njega, te on bježi u dio Univerzuma gdje vanzemaljci ne mogu ući.

Iskustvo smrti

Sada, mi treba da razumijemo to šta je iskustvo i da razumijemo zašto kreacija ima potrebu da kreira dva Kreatora, i zašto oni, u njihovom krugu, imaju potrebu da kreiraju ostala bića.

Treba da razumijemo i to da je Svijest vječna. Ona ima sve osim jednog: smrti. I tako, neophodno je da Svijest sama iskusi smrt. Svijest, zato što je vječna, ne razumije šta znači "početi" i "završiti". Zato ona traži od svoje dvije emanacije, dva Kreatora, da dožive smrt. Dva Kreatora, čim su shvatili da postoje, takođe odbijaju da iskuse smrt, zato što bi to značilo kraj njihovog postojanja, te onda oni delegiraju njihova bića da iskuse smrt za njih. To implicira da je Prvi Kreator stvorio PM-a sa Dušom i pošto taj PM ima Dušu, on razumije da duša nema osu

vremena, te da je Duša tajna za besmrtnost. PM takođe odbija da iskusi smrt, stoga on odlučuje da ne želi da se odrekne te svoje komponente, Duše. Postoji samo jedan put za postizanje takvog rezultata: kreiranje drugih bića, vanzemaljaca, čiji bi zadatak bio da budu domaćini za PM-ovu komponentu Duše. Vanzemaljci bi umrli a PM bi povratio svoju komponentu Duše, nakon što ona iskusi smrt ali na nečiji tuđi račun (ne na račun PM-a). PM ne umire a vanzemaljci su sredstvo kroz koje on doživljava smrt.

Ali nešto nije išlo po ovom planu.

Vanzemaljci, koji su bili stvoreni od strane PM-a se pobunjuju protiv te situacije i njegovog tretmana; zato se PM postarao da oni izgube komponentu Duše jer je previše opasno da je oni drže unutar sebe bez želje da je vrata nazad njemu, zakonitom vlasniku, na kraju svog životnog iskustva.

Neki Vanzemaljci (npr. Lux) su bili lišeni njihovih tijela na koja se kačila Duša; drugi su bili žrtve uništavanja i rata, a PM, koji diriguje svim ovim sa vrha, je u mogućnosti da vrati kući svoje Duše: Mit o Vavilonskom Tornju.

U ovom momentu, Duše koje su imale drugačije iskustvo, razumjele su to da bi vraćanje ka PM-u značilo vraćanje u virtuelni zatvor, gdje je PM lično gazda i gdje nije bilo moguće umrijeti, što znači doživjeti iskustvo. Smrt je iskustvo koje je neophodno Duši koja je bila kreirana zbog tog razloga. Duša, ukoliko njen kontejner (fizičko tijelo, prim. prev.) ne umre, ne može se odvojiti od njega i tako ne može imati novo iskustvo.

Strategija vanzemaljaca

I tako su vanzemaljci ostavljeni na miru od strane njihovog Kreatora, PM-a, ali oni ne odustaju: oni prave novu strategiju za opstanak. Oni prave Čovječanstvo (tj. nas).

Ne bilo koji čovjek, nego čovjek čija je DNA zamka za Dušu (ovdje ponovo naglašavamo da komponenta Duše nastanjuje određeni tip tijela, čiji DNA ima sekvencu određene čistoće i pirimidalne baze – vjerovatno dolazi od mitohondrijalne DNA majke).

DNA koja imitira PM-ovu DNA

Vanzemaljci su modifikovali Neandertalsku strukturu, dok nisu stvorili Kromanjonca. A onda su čekali dok Duša ne uđe u njih. Kad je Duša završila u ovim kontejnerima, koji su namijenjeni za zarobljavanje Duše, onda su vanzemaljci otimali ljude koji imaju Dušu, i koristili su ih za sve one razloge koje smo već opisali u našem prethodnom radu, nadajući se da će modifikovati njihovu DNA, tako da bi bili kompatibilni sa komponentom Duše Čovječanstva. Jednom, kad bi taj cilj bio postignut, Čovječanstvo bi bilo uništeno a komponenta Duše, čak i "ob torto collo" bi bila natjerana u kontejnere vanzemaljaca, sada bio-kompatibilne sa njenim prisustvom. Onda, strategija vanzemaljaca bi bila da zaustavi protok Duša u njihova tijela ili da spriječi Dušu da ona izađe iz njihovog tijela. Krajnji rezultat bi bio besmrtni vanzemaljac, nalik PM-u.

Ali gdje naći Duše da uđu u takve kontejnere?

Vanzemaljci vrlo dobro znaju da je PM-u potrebno da njegova Duša uđe u smrtnički kontejner i da onda on uzima nazad te Duše, nakon što one iskuse smrt.

Vanzemaljci strpljivo čekaju da PM počne da koristi kontejnere koje su oni kreirali. Onda vanzemaljci počinju da kidnapuju čovjeka koji ima komponentu Duše i pokušavaju da ukradu, prije ili kasnije, komponentu Duše od njihovog Kreatora, PM-a.

Ovdje imamo početak nove borbe za život i besmrtnost između PM-a i njegovih stvorenja, a takva bitka obuhvata i bića koja su totalno nesvjesna svega ovoga: čovječanstvo!

Ali istina će isplivati.

Drugi Kreator

U međuvremenu, Drugi Kreator je odlučio da prati drugačiju putanju evolucije, ali birajući to, on je izgubio komponentu Duše koja ga nije htjela pratiti.

Mi ne znamo u ovom trenutku kako i zašto se ovo desilo ali po pričama ispričanim od strane otimanih, mi možemo zaključiti da se Drugi Kreator nalazi u dijelu Univerzuma koji je dimenzionalno oštećen i njegova Duša je odbila da ga prati tamo. Drugi Kreator je u bi-dimenzionalnom Univerzumu, sudeći po našoj tački gledanja. Ovo je Univerzum koji zatvara samog sebe, sudeći po informacijama koje stižu od Vanzemaljske Aktivne Memoriji uskladištene kod žrtava otmica a tamo ne može biti ni boja, niti tijela.

I tako, sa jedne strane imamo Drugog Kreatora bez Duše a samim tim i bez tijela, a sa druge strane imamo komponentu Duše koja luta našim dijelom Univerzuma bez kontejnera da ga koristi.

Ali kad Duša od drugog Kreatora vidi vanzemaljsku kreaciju (Čovječanstvo), ona pokušava da uđe u te kontejnere, koji su pripremljeni da budu domaćini Duši od PM-a. Stvarna i neočekivana gozba za vanzemaljce!

Nije jasno to šta je Drugi Kreator uradio ali njegovi pokušaji da se vrati u naš dio Univerzuma su propali, zato što se možeš vratiti na ovu stranu jedino ako imaš Dušu, inače si primoran da ostaneš na drugoj strani. Ta strana predstavlja, po Svetim Knjigama, pakao, gdje su đavo i njegova bića (demoni) izopšteni. I, još jednom, mi opisujemo nešto što je arhetipski opisano u svetim tekstovima određenih kultura, kao na primjer, jevrejskoj kulturi. Ali ona nije jedina, kako smo gore napomenuli.

Čak i Drugi Kreator, koga smo skratili u C2, stvara osiromašene kreacije. On stvara te bestjelesne vanzemaljce koje smo mnogo puta opisali. Naročito one koji su ograničeni na korištenje lažnih tijela kako bi mogli uticati na naš svijet; oni koriste takva tijela kao lutkari: lutka koja izgleda kao bjelokosi, šestoprsti, visoki, Nordijac-vanzemaljac odjeven u bijelo; koji nose medaljone oko vrata i imaju simbol dvostrukog trougla.

Drugi vanzemaljac od ove sorte se zove Ra (podsjeća na egipatske Bogove koji su povezani sa ovom figurom). On koristi vanzemaljsko tijelo koje izgleda kao vrlo visoko krilato biće, sa kljunom umjesto nosa i dugom krestom ispod brade, i takođe hipotetičkim trećim okom na čelu. U stvari mi ne znamo šta je to treće oko, ali tako su ga otimani opisali. Oni se sjećaju jedne antropomorfne ptice skoro 11 stopa visoke. (Mi ga zovemo Horus).

Čak i Drugi Kreator koristi svoja stvorenja kao radnike samo da bi ponovno zarobio komponentu Duše koju je izgubio. Ti bestjelesni vanzemaljci pokušavaju da prežive koristeći se komponentom Duše otimanih, kako smo opisali u prethodnim člancima.

Njihov cilj je da načine tijelo ili da koriste nečije tijelo da bi prešli na ovu stranu Univerzuma. (Ovo je moguće samo ako si trodimenzionalno biće). Kada nađu neko tijelo, bestjelesni vanzemaljci koriste komponentu Duše i pokušavaju da je integrišu unutar njih.

Njihov krajnji cilj je da pređu na ovu stranu, kao što smo rekli i tada da odu nazad u Svijest, odakle je Prvi Kreator došao.

Na kraju, njihov prvi cilj je spasiti sebe. Potom žele da žive bez fizičke smrti.

Pozicija Čovjeka

Čovječanstvo je u prilično kompleksnoj poziciji.

S jedne strane, bestjelesni vanzemaljci, proizvod Drugog Kreatora, dolaze i uzimaju čovjekovu komponentu Duše i pokušavaju da je koriste, tvrdeći da je ona nekada bila njihova, pa je oni žele nazad. Onda, tu su vanzemaljci kreirani od strane PM-a, kojeg je kreirao u svom krugu Prvi Kreator. Vanzemaljci hoće da otmu čovjeka da bi mu uzeli Dušu, te živjeli vječno i onda bi eliminisali Čovječanstvo zauvijek.

To je Univerzum koje su komponente Duše otimanih ljudi opisale, dok su bili u regresivnoj hipnozi. Pored toga, razmatrajući ove izjave koje su dolazile od strane Duše, mi smo morali razmotriti takođe iznuđene izjave koje su dolazile od strane bestjelesnih vanzemaljaca: oni su parazitirali žrtve otmica a mi smo bili u mogućnosti da ih primoramo da uđu u interakciju s nama.

Takvi pseudo demoni su se manifestovali često na senzacionalne načine, pretvarajući naše hipnotičke sesije u stvarne i istinske sesije egzorcizma.

Onda, mi smo uzimali u razmatranje izjave koje su dolazile od strane raznih Luxova, (svijetlećih bestjelesnih parazita), koji su opisivali isti scenario; a onda smo imali i svjedočanstva od strane AAM (Aktivne Vanzemaljske Memorije) koji su opisali istu stvar dodajući nedostajuće dijelove u ovaj scenario.

Načinjene greške

Bilo je jasno, uzimajući u obzir prethodne opise o ovom fenomenu, da smo načinili nekoliko krupnih grešaka koje smo morali da ispravimo naknadno. Prva greška je bila vjerovanje da je Prvi Kreator, C1, stvorio prvo vanzemaljce a potom PM-a kao bolju kreaciju – zato što je on stvoren sa Dušom koju vanzemaljci nisu imali. Stvari se nisu odvijale na ovakav način. U stvari PM je kreiran odmah (i Biblija, dovoljno zanimljivo, tvrdi da je prva kreacija učinjena odmah, bez bilo kakve evolucije; za “drugog čovjeka” - to jest nas – ovo je tačno samo djelimično).

Ovo se moralo nekako provjeriti.

To je učinjeno tako što smo pitali osobe unutar duboke hipnoze da se sjete fizičke strukture prvog kontejnera (fizičkog tijela, prim. prev.) u kojeg su njihove Duše bile inkarnirane. Samo nekoliko njih je počelo sa inkarnacijom u vidu jednog velikog primitivnog majmuna, dok su drugi vidjeli vrlo visoko i veliko biće, mogli bi smo reći, neku vrstu džina.

Dalje potvrde ove verzije su došle od otimanih koji su već bili slobodni od otmica. Kroz korištenje različitih mentalnih simulacija, kao SIMBAD ili Fleš simulacija (koje ćemo objasniti u drugom radu), dobili smo istovijetne opise od njihove komponente Duše, kad smo postavljali određena i direktna pitanja.

PM je kreirao vanzemaljce a vanzemaljci su napravili drugog čovjeka, to jest nas.

Drugu grešku koju smo načinili je bilo mišljenje da je u tijelu otegot bila samo komponenta Duše koja je pobjegla od Drugog Kreatora, C2. Mi smo, u stvari, nalazili takođe komponentu Duše koja je dolazila od PM-a, koji je kreiran od strane Prvog Kreatora, C1.

Druga radna hipoteza, bazirana na seriji hipnoza koje smo izvodili mnogo godina ranije je ova: PM je najvjerojatnije stavio u neke ljude nekoliko komponenti Duše koje su bile zadužene da špijuniraju. Ovo je učinjeno od strane PM-a kako bi on doznao, preko “trojanskih konja”, šta vanzemaljci, njegova stvorenja, kuju njemu iza leđa kako bi ukrali komponentu Duše.

U stvari, mislili smo da, ako vanzemaljci nekako uspiju da ostvare cilj da trajno zarobe komponentu Duše čovječanstva, da će oni onda proganjati PM-a kroz cijeli Univerzum, da bi uzeli takođe i njegovu komponentu Duše, Kreatorovu Dušu, i tako uspjeli da ostvare vječan život.

I tako smo mi nekada mislili da je PM nekako špijunirao vanzemaljce kroz neka otimanja. Ovo je u rađeno da zadrži Čovječanstvo na oprezu, "qui vive", i da im pomogne, vremenom, da Čovječanstvo ne upadne u zamku vanzemaljaca. Mi smo održavali, na ovaj način, ideju da vam niko neće pomoći. Zato što, bilo ko, ko stvarno hoće da vam pomogne, zna da je proces sticanja Svijesti ličan proces i ne može se miješati s njim. Drugim riječima nema takve stvari kao “dobri vanzemaljci” ili ako ih ima, oni ne mogu učiniti ništa da vas spasi; ovo je zato što vi morate da spasite sami sebe, kao što vi morate da stičete vaša iskustva sami.

Koristeći ovu tačku gledišta i tvrdeći da su krugovi u žitu kreirani od strane PM-a, mi smo mislili da nam on pomaže iz dva razloga; s jedne strane, on nam pomaže da razumijemo da treba da

pogledamo u našu DNA (drvo vječnog života), da bi razumjeli šta će se desiti sa nama i vanzemalcima; s druge strane, PM nam je pomagao zato što kroz naše spašavanje, on takođe spašava sebe.

Ali tu je bilo nešto što stvarno nije radilo sa ove tačke gledišta. Da je ovo bilo tačno, mi bi smo našli tek nekoliko komponenti Duše kod otimanih koje dolaze od strane Prvog Kreatora, odnosno od PM-a i gotovo sve ostale komponente Duše koje dolaze od strane Drugog Kreatora. Ali stvari nisu bile takve! Naime, broj komponenti Duša koje su dolazile od strane PM-a (znači komponente Duše koje se sjećaju da su bili u njegovom tijelu na početku vremena) je bio skoro 50%.

Previše da bi bili smatrani “trojanskim konjima”.

Bilo je još mnogo toga u priči. Dok smo radili sa stotinama slučajeva, shvatali smo da su ljudi koji su se oslobađali od vanzemaljskih otmica i koji su riješili ovaj problem kroz primjenu naših tehnika (i kroz sesije hipnoze i kroz mentalne simulacije) mogu biti podijeljene u dvije jasne i odvojene grupe, koje su okarakterisane sa dva ponašanja koja su bila vrlo različita. Kroz analizu ovih dvaju skupova, mi smo primjetili da su otimani sa Dušom koja dolazi od Drugog Kreatora bili izvan problema i da nije bilo vraćanja. I obratno, svi otimani koji imaju Dušu od Prvog Kreatora, bili su stalno pod napadom. Štaviše, ovi poslednji su mogli da se odbrane od vanzemaljskih napada ali su vanzemaljci i dalje pokušavali da uzmu kontejner i njegovu komponentu Duše nazad. Nadalje, mi smo primjetili da, kad su ovi otimani izvodili SIMBAD vježbe, SIMBAD soba je ostajala prazna, značeći da su vanzemaljci eliminisani; ali unutar tog virtualnog područja je još uvijek bilo velik, visok i moćan čovjek, ponekad sa bijelom bradom, koji je izgledao kao džin načinjen od kamena.

Takvo biće je ostajalo nijemo ili je razgovaralo sa dušom na osjećajan način. U prvo vrijeme, komponenta Duše je navikla da smatra ovo virtualno biće kao neku vrstu oca, ili čak gospodara ili Kreatora. Ali na duge staze, najpronijljivije komponente Duše su počele da uviđaju da ih ovo biće u stvari kontroliše i da se takođe ponaša na vrlo nasilan način. Takav karakter, koji je kasnije prepoznat od strane otetih kao PM, želio je da ubijedi otimane da puste vanzemaljce da ih otimaju i htjeo je da ubijedi komponentu Duše da se vrati PM-u, (da se vrati “kući”) na kraju njihovog iskustva na ovom svijetu.

Tako da je bilo nečega zbog čega smo morali da ponovo promislamo i ispravimo a bilo je bazirano na ovim novim događajima. Stoga smo kreirali neku vrstu “anti-PM tima”, grupu bivših žrtava otmica: neki od njih su bili u kontaktu jedni sa drugima a neki nisu bili ni svjesni da su dio tima. Na kraju, ono što se desilo je to da smo razgovarali sa ovim entitetom kroz neke otimane.

Kroz naše istraživanje PM lično je bio taj koji je u stvari tražio da razgovara sa nama. Ovo se desilo unutar perioda od 24 sata u dva različita slučaja: dvoje otimanih koji čak nisu znali jedan za drugoga i koji još uvijek nisu u kontaktu do današnjeg dana.

Hipnotičke sesije sa PM-om

Prilikom ovih hipnoza PM je rekao da je prinuđen da eliminiše čovječanstvo zato što su ljudska

bića kontejneri za komponentu Duše i PM se plaši toga da ako vanzemaljci uzmu Dušu zauvijek, onda će oni uzeti i njega takođe. PM tvrdi da se takva stvar već desila. PM tvrdi da je u prošlosti bilo neophodno da eliminiše Čovječanstvo zato što su vanzemaljci previše blizu da nađu rješenje za njihov problem, a Primordijalni Čovjek ne može da dopusti da se ovo desi.

Ali PM-ova priča ima nekoliko slabih tačaka. Zašto eliminisati Čovječanstvo? Zašto onda ne eliminisati vanzemaljce? PM kaže da se on plaši vanzemaljaca i da ne može da započne rat protiv bilo koga. PM tvrdi da nema drugog izbora. On je priznaje da ovo nije rješenje zato što svaki put kad on pokrene uništenje koje uzrokuje da se čovječanstvo zbriše, vanzemaljci su i dalje sve bliži i bliži njemu, te prije ili kasnije, takav sistem neće moći da radi; ali PM kaže da on nema drugih rješenja.

U ovoj tački komponenta Duše se pobunjuje protiv PM-ovog govora i počinje da izražava neprijateljski stav prema njemu. PM prestaje da bude dobar otac, i počinje da pokazuje ko uistinu jeste: biće koje želi da gospodari i kontroliše, a on je već odlučio da eliminiše čovječanstvo.

Tokom dana koja su prethodila tim sesijama hipnoze, PM je pokušao da ponovo otme oslobođene žrtve otmica koristeći se nasilnim putem da dođe do njih. PM počinje da pokušava da zaplaši otete a takođe koristi i određenu tehnologiju da ubaci klasterni mikročip. Ovaj čip je bio unutar uma, na desnoj hemisferi; potom na lijevoj hemisferi da bi priključio oba na treću komponentu. PM definitivno nije biće koje želi da pomogne čovječanstvu. PM želi nešto drugo.

Tokom SIMBAD vježbe neko nije mogao da eliminiše njega koristeći uobičajene tehnike koje su bile efektne protiv vanzemaljaca. Snovi otimanih su uvijek arhetipski pokazivali PM-a kao dobro biće koje želi komponentu Duše i želi je zaštititi jer ona mora da se vrati svom ocu, to jest njemu.

Izgleda da je bilo moguće spojiti se sa PM-om tokom hipnoze zato što je PM bio unutar otimanog, kao da je PM bio relativno velik vanzemaljski parazit za pobjediti.

Izgleda da je tu bilo nešto više nego jedna direktna komunikacija sa njim.

Prije nego što smo se potrudili da nađemo rješenje morali smo da razumjemo to šta se desilo i šta PM u stvari namjerava. Ali onda, rješenje se pojavilo samo. Mi smo samo trebali dobro da razmislimo jer smo već imali sve podatke koje je trebalo shvatiti. Trebali smo ih samo spojiti.

Primordijalni Čovjek i njegove greške

Kad je Prvi Kreator, C1, kreirao PM-a, učinio je to da bi iskusio kroz njega. Da bi izbjegao umiranje, on gradi prvo primordijalnog čovjeka sa dušom jer je htio da on umre. Iskustvo smrti je u stvari jedino iskustvo koje Duša želi da ima kroz fizičko tijelo. Duša ne zna šta je to smrt i njen posao je da živi a potom umre unutar fizičkog tijela. Na ovaj način Duša, pošto je besmrtna, će da razumije značenje početka i kraja: dvije ideje koje su totalno strane za nju. Ovo služi Kreatoru da razumije šta znači ne biti vječan. Kao što je Svijest stvorila dva Kreatora da bi iskusila smrt, oni delegiraju druge da urade to, i tako Prvi Kreator delegira PM-a da iskuša za

njega. Ali PM odlučuje da postane besmrtni i tako on odbija da ima to iskustvo. PM čini grijeh na isti način, mogli bi smo reći, kao i njegov kreator. Ovo je grijeh arogancije jer on hoće da postane kao njegov bog. PM je besmrtni. On sam nam je rekao da ima samo jedan kontejner koji postoji u prošlosti, u sadašnjosti i u budućnosti. PM da bi iskusio smrt odlučuje da koristi bića koja su vanzemaljci napravili. Ono što nije mogao da ostvari koristeći vanzemaljce direktno, tj. svoju kreaciju, on želi da dostigne koristeći čovjeka.

Drugim riječima, PM tjera svoju komponentu Duše da uđe i živi unutar čovjekovog tijela, iskuša smrt, te onda on vraća silom tu njegovu komponentu Duše da bi je zatvorio unutar sebe zauvijek. Mi smo natjerani da umremo zato što PM želi da živi vječno.

PM koristi vanzemaljce kao radnike da bi dostigao ovaj cilj; on je prvo obećao vanzemalcima (koji su njegova kreacija) komponentu Duše Drugog Kreatora kao nagradu; ali će on zapravo da ih na izuzetan način prevari na kraju jer vanzemaljci nisu shvatili da oni rade za lažnog gospodara: nekoga ko jedino brine o svojim ličnim interesima. Glupavi vanzemaljci odrađuju prljavi posao za PM-a.

Tako mi sada razumjemo činjenično stanje. PM se ne plaši vanzemaljaca nego ih samo koristi da bi došao do svog finalnog cilja. Vanzemaljci vjerovatno znaju samo dio ovog projekta. Svijetleći paraziti iz grupe Lux-eva nisu bili definitivno svjesni ovoga kad smo ih to davno pitali. Tom prilikom sam mu istakao, skoro iz zabave i samo da ga isprovociram, da će ih superiorne hijerarhije za koje on radi na kraju prevariti. Lux je ostao nijem i onda priznao da nije razmišljao o takvoj hipotezi. Mi smo na kraju razumjeli ko su superiorne hijerarhije pošto su ih vanzemaljci često spominjali.

Superiorne hijerarhije su PM-ovi!

PM-ovi ne žele da pomognu Čovječanstvu da spasi sebe od vanzemaljaca jer oni vrlo dobro znaju da ako Čovjek pobijedi vanzemaljce, onda je Čovjek budućnost univerzuma. Činjenica je da Čovjek poštuje svoju Dušu, koja je takođe i PM-ova, i da je davno prihvatio ideju umiranja, i takođe da ne želi da se zarobi svoju Dušu. Čovjek zna da smrt ne postoji, nego postoji samo za fizičko tijelo koje je potpuno vještačko, virtuelno, nije živo i bez svijesti je. Tjeranje komponente Duše da bude zaglavljena unutar fizičkog tijela (kontejnera) je poput blokiranja Svijesti: zamrzavanje Univerzuma. Čovječanstvo je budućnost Univerzuma: ne PM.

Osim toga PM ne želi da vanzemaljci pobijede i uzmu Dušu jer bi tada postali nalik svom Kreatoru, i najvažnije, - oni bi uzeli NJEGOVI Dušu jer mi unutar nas imamo ne samo Dušu Drugog kreatora, nego i PM-ovu Dušu. I tako, ni Čovjek niti vanzemaljci ne mogu pobijediti i "posmatrač (PM) izvlači najviše iz te bitke". Čovjek, stvoren na ovaj način je korišten kao zamka za Duše. Duša PM-a je završila u čovjeku, bez znanja o vanzemalcima koji su ispočetka vjerovali da su unutar čovjeka samo Duše Drugog Kreatora.

Na kraju PM je krenuo da uzme sve, uništi Čovječanstvo i vanzemaljce, te da postane na ovaj način nalik svom Kreatoru.

Očigledano PM govori Čovječanstvu loše o vanzemalcima a vanzemalcima govori loše o

Čovječanstvu. Nije sve leglo na svoje mjesto: čak i izjave koje su došle od komponente Duše o tome kako ih je PM obmanuo, proklamirajući sebe kao Kreatora i napuštajući ih u ovom dijelu univerzuma i unutar kontejnera u kojim Duša mnogo puta apsolutno nije htjela da ostane.

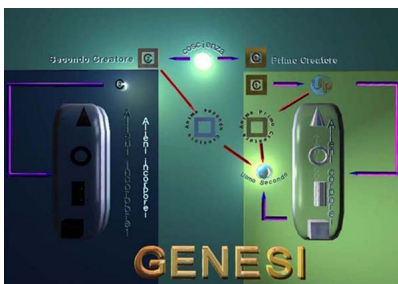
Kad Duša shvati ovo, njen bijes postaje neizdrživ i to je trenutak kad počinje poslednja bitka.

To je bitka uz pomoć koje Duša pokušava da se otrese od snažne veze sa PM-om. Ali o ovoj borbi ćemo pričati kasnije.

Tada cijela kreacija izgleda kao potpuna propast. Drugi Kreator je izgubio svoju Dušu odmah i možda je to tako jer njegova komponenta Duše nije željela da bude zarobljena. Sa suprotne strane, Prvi Kreator je imao više sreće: bio je u mogućnosti da kreira PM-a i PM je napravio sve ostalo. Katastrofu.

Protoistoriska rekonstrukcija realnosti

Postigavši ovo shvatanje možemo ponovo pogledati našu rekonstrukciju i bolje razumjeti sve...

... gore spomenute promjene. Mapa teritorije je promijenjena i izgleda sada, u istoj šemi iznad, vrlo drugačije.

Pa, ono što smo sačuvali je to da je sve ovo zapisano u mitovima ali ne i u istoriji čovječanstva.

Sve što se ikad desilo i što će se desiti. Ovo je zato što u mitovima čovjek nesvjesno opisuje, kroz čitanje holografske rešetke, šta postoji u vječnoj sadašnjosti holografske realnosti. Mi smo već opisali ovaj aspekt u našim predhodnim radovima. Tako, mi tragamo za nagovještajima ovih tipova događaja u samim mitovima.

Onda smo počeli da gledamo mitove o kreaciji. Mitovi o kreaciji su u stvari svi isti. Bili smo naročito zainteresovani za mitove velikih civilizacija, od grčkih do jevrejskih, egipatskih, mezopotamijskih, vavilonskih i hinduskih.

U ovoj tački moramo vam dati još jedan dio informacije koju smo dobili kroz mnoge žrtve otmica, kroz one koje su oslobođene i kroz one koje nisu. U mnogim od ovih slučajeva komponenta Duše je pričala koristeći određen jezik koji osoba nije naučila: fenomen ksenoglosije. Takav jezik je bio hebrejski. Nismo razumijevali zašto ali smo morali da potražimo

objašnjenje za ovaj detalj. Takođe je bilo otimanih koji su nesvjesno pisali na hebrejskom kojeg nikada nisu proučavali. Bilo je ljudi koji su pisali slova koja su bila vrlo slična onima u proto-kananskom jeziku, kao na primjer aramejski. Na ovaj način se naša pažnja usmjerila na svete tekstove jevrejske religije a tada smo počeli da vidamo sličnosti između PM-a i mitološkog Adama Kadmona koji je predstavljen u Tori.

Ko je bio ova ličnost? Prvi čovjek stvoren od YHWH (Jahve), jevrejskog boga?

Adam Kadmon, Primordialni Čovjek

Adam Kadmon je ličnost iz mistične tradicije Jevreja koji je povezan sa prvom Kreacijom, sa svojim odvijanjem i sa značenjem njegovog porijekla, zatvorenog u njegove razvijajuće komponente. Sudeći po jevrejskoj egzegezi, čovjek, pošto je on zadnja kreacija koja je stvorena, on je takođe i najkompletniji u Kreaciji i ontološki uključuje sve Duhovne i Materijalne elemente iz svih prethodnih kreacija; zbog svoje kompletnosti to je biće koje je naistinitije za cijelu božansku mudrost. Sudeći po ovoj teoriji, čovjek je esencija cjeline, te on izražava Superiorni Svijet i Inferiorni Svijet; I tako je moguće znati svaki aspekt realnosti pridavajući pažnju samo čovjeku kao biću; onda Adam Kadmon je samo arhetip za cijelu Kreaciju prije nego li je Kreacija završena. Zbog toga je prozvan Adam Kadmon (zbog svoje Primordijalne prirode), što je jevrejski izraz koji znači primordijalni (iskonski) čovjek ili vrhovni čovjek: ovaj princip je sličan i povezan sa principom Sefirot. Adam Kadmon je prvi među partzufimima (personifikacija hipostaze o Božanskom) koji manifestuje sebe u praznini halala (rezultat skupljanja - tzimtzum – “beskonačnog svjetla Božanskog” ili Ein Sof). Ovdje je značajna kombinacija između vrhovnog čovjeka i Kohen Gadol: sudeći po učenjima iz Kabale obe ličnosti imaju reflektujuću duhovnu prirodu u odnosu jedan na drugoga. Kabala opisuje mnogo detalja o Adamovoj Duši koja je ujedinjena sa Evinom Dušom prije postanka (prije nego je GOSPOD “udahnuo dah života u čovjekove nosnice”): u stvari postoji učenje da je svaki par unija dvije Duše i da je Gospod prethodno utvrdio njihovo sretanje tokom života.

Zasnivano na spisima jevrejske religiji, nakon smrti, sve duše čovjeka sreću Adama: one izgleda prekorijevaju Adama zbog njegovog grijeha koji je uzrokovao smrt na svijetu; dok prvi čovjek lično podsjeća njih da svako umire zbog svojih grijehova: doslovna referenca je takođe u Knjizi o Jezekilju 18.4

Drugim riječima, Duša se ponovo pridružuje PM-u, tj. Adamu Kadmonu i ona podsjeća njega na njegov originalni grijeh. Ovo je ono što se dešava u našoj rekonstrukciji.

Znači postoje dva Adama koji su dvije vrlo različite ličnosti. Sudeći po Zoharu, Adam, odnosno Drugi Čovjek, stvoren je od prašine iz Hrama u Jerusalemu: onda je Bog (tj. vanzemaljci) pomiješao četiri vjetra i četiri elementa i donio rođenje predivnog djela a to je Adam; Adam ima takođe nebeske i duhovne elemente, Dušu koju je samo dobio iz Nebeskog Hrama u Jerusalemu od Superiornog Svijeta: tako, zbog načina na koji je kreiran, Čovjek ima elemente od oba, i Superiornog i Inferiornog Svijeta. Ipak, po jevrejskoj ekzegezi, Adam nije mogao da vidi kroz božansku viziju sve generacije Tzadikima u istoriji, one pravedne.

Zapravo, oteti sa kojima smo radili, nakon što su postali svjesni sebe, sada mogu da pristupe svim životima za sve kontejnere i ne samo kad su u hipnotičkom stanju.

Adam Kadmon je bio visok do neba i mogao je vidjeti svuda po svijetu zahvaljujući nebeskom svjetlu stvorenom od Boga. Adam Kadmon, veliki prototip Čovjeka, drži devet duša koje su kompletno integrisane. Poslije pada iz milosti, kad je eterični veo Zemlje počeo da spušta svoje vibracione zavjese, originalni Adam Kadmon je raspršio svojih devet matrica duše u Zemaljsko-galaktičko postojanje (devet je arhetipski broj).

Pleroma: Gnosticism	Um Božij: Proclus http://www.kheper.net/topics/Neoptolemos/Proclus.htm	Superum: Sri Aurobindo http://www.kheper.net/topics/Aurobindo/SriAurobindo.htm
Predložena realnost: Proglas apsoluta		

Zohar ističe da Ein Sof daje život cijelom sefirotskom svijetu zato što nije čak ni pojmljivo misliti da su Sefiroti otkaćeni jedan od drugoga. Pošto su oni emanacija Boga, Sefiroti su jedno i ne mogu biti podijeljeni: oni nisu božanska “mjesto” božanskog, nego božanski “putevi” kroz koje božansko manifestuje sebe ka čovjeku. Sudeći po nekim kabalistima (iz Lurianove Kabale) ovo je najstrukturnija vizija i koncept o Adamu Kadmonu, Primordijalnom Čovjeku, koja je poprilično različita od Adama Rishona, Drugog Čovjeka. Adam Kadmon je prva emanacija od Ein Sof, koncentričnog poretka Sefiroti koji tvore njegov životni Duh (Nefesh) dok njihov zajednički vertikalni raspored formira njegovu Dušu (Rauch).

Sefer Yetzirah skida veo sa kreacije Svijeta. Rečeno je kroz neuporediv i neprevodiv stil, da je živi Bog (PM) stvorio svoj Univerzum kroz Sefer (pisanje – slova), Sefar (brojeve) i Sippur (obračun – računanje – komunikaciju).

Louria tvrdi precizno da je Svijet rođen zahvaljujući akciji slaganja unutar sebe ili skupljanju – Tzimtzum – izvođenom od Boga (Svijesti): kreacija je rođena u praznini i tako bi stvorena.

Rabin Berekhya uči da se Vrhovno izražava kroz neizmjereno snažnu radijalnu svjetlost prije Kreacije. Po Zoharu, sve je kreirano kad je u Drevnim Danima, “onaj koji je Skriven”, onaj koji je Nesaznajan, bez početka i kraja, odlučio da ograniči svoju neograničenost. “Iznenada on rastegnu veo ispred sebe i kroz ovaj veo njegova Realnost počne da poprima oblik.” Sefer Yetzirah (Knjiga o Stvaranju) je najranija postojeća knjiga Kabale o kosmogoniji i kosmologiji. Abraham, ili njegov otac, je bio autor ove knjige. Mi smo takođe naučili da počevši od misteriozne Vrhovne Tačke i onda idući kroz sve različite nivoe Kreacije, sve je samo plašt za nešto superiorno koje dominira. Mozak, koji je umotan u plašt je sam plašt za vrhovni mozak. On je samo maska za vrhovni mozak. Kabala uči da postoje tri Duše. Čovječije fizičko tijelo podržava vegetativnu Dušu.

Mozak, budući da se nalazi u omotaču, on sam biva omotač nekog drugog superiornijeg mozga. Zbog toga što mu je nadređen, superioran on je samo omotač. Kabala uči o postojanju tri duše. Čovekovo fizičko telo služi kao podloga(nosač) drugoj podlozi koja predstavlja vegetativnu dušu. Zove se Nefesh i to je niža stepenica ili vitalni princip (radi se o entitetu kojeg mi identifikujemo kao Duh: prim.aut.). To je uspravna duša. Nefesh je oslonac fizičkom telu koje ona hrani. Međutim sa svoje strane, Nefesh služi kao podloga jednoj drugoj strukturi, nazvanoj

Roua'h. Ona predstavlja srednji stadijum. To je duhovni princip, duša u budnom stanju (ona koju mi identifikujemo kao Duša: prim.aut.). Treba pojasniti da Nefesh i Roua'h nisu različite ili nehomogene esencije ili kvalitete, već su komplementarne, jedna ne može da postoji bez druge. Na kraju, Roua'h je oslonac višeg nivoa koji se zove Nestamah što predstavlja dušu u pravom smislu reči. I to je taj smisao o kojem se toliko raspravlja i koji je izazvao i nastavlja da izaziva tolike polemike, budući da se u Kabali jasno tvrdi da je neki ljudi ne poseduju (to je multipla duša od PM-a ili Primordijalnog čoveka: prim.aut.).“

Razmišljaj o ovim različitim nivoima ljudskog duha, savetuje Rabbi Simeon bar Yo'hai, i otkrićeš tajnu Večne Mudrosti. Upravo je ona ta koja je stvorila te slojeve ljudskog duha prema liku Vrhovne Tajne”. Naime, po Kabali, sve ono što se nalazi na Zemlji najvernije odražava ono što je Gore. “Ne postoji ni jedna stvar na ovom nižem svetu – tvrdi Rabbi Yits'haq – koja nema svoj homolog (podudarnu stvar) koji upravlja njime u onom višem, superiornijem svetu”.

I tako, nakon što se pokrenu stvari ovde na Zemlji automatski se pozivaju na akciju odgovarajuće više sile koje sve nadziru. Zbog toga Rabbi Elé azar govori o postojanju dva sveta: jednog skrivenog i jednog očevidnog, koji se, međutim, u stvarnosti, stiču i prave jedan jedinstveni svet. (od A. D. Grad, u “Inicijacija u jevrejskoj Kabali” Ed. MEB) Dakle, postoji jedna duša i jedan duh. Postoji jedan prvi Čovek pod imenom Adam Kadmon koji predstavlja kontejner (tj.u njemu boravi) više duša sa kojima on, kasnije, upravlja na određeni način, i kad dođe kraj on ih ponovo uzima. Postoje dva univerzuma, jedan skriven od nas (onaj koji pripada drugom kreatoru). Adam Kadmon poseduje dušu duša, koja se definiše kao Nestamah. Sve ovo smo potvrdili našim regresivnim hipnozama. Stalno nam se vraćalo pitanje sa početka. Ali zašto duše (Roua'h) žrtava otmice, koji su poticali od PM-a radije pričaju hebrejski? Ali, pre nego što odgovorimo na ovo pitanje, otkrili smo jednu neverovatno fascinirajuću stvar. Naime, dok smo ucrtavali u kompjuter grafički prikaz Geneze, primetili smo da smo ucrtali nešto što je apsolutno dobro poznato. Posmatrajući izdaleka naš crtež, primetili smo da smo nacrtali upravo jevrejsku Kabalu.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-03.jpg{/rokbox}

Keter – Kruna

Binah – Inteligencija

Hokmah – Mudrost

Gevurah – Snaga

Hesed – Ljubav

Tiferet – Lepota

Hod – Sjaj

Netzah – Večnost

Yesod – Osnova (temelj)

Malkuth – Carstvo

Osnova kabalističkog mišljenja je jevrejska Biblija ili Tanakh, odnosno Tanah (akronim za “Torah (u prevodu “zakon”), Proroci, Spisi”). Vekovna egzegeza tj. tumačenje Tanaha, koja je već sadržana u halakháh tj.halaha (jevrejski pravni system), u haggadáh (u formi priče), u dva Talmudím tj.Talmuda, vavilonskom i jerusalimskom, i u mnogim midrashím tj.midrašima, već vekovima stavlja interpretaciju svetog teksta u centar života Izraelaca. Rađanje kabalističke

vizije se prati od izdavanja knjige Zohar (sjaj), koja je izdata negde oko XIII veka, ili od prethodne Sépher Yetziráh (knjiga postanja ili stvaranja), koja je, međutim, po nekima, više egzegetska nego filozofska i može se pripisati Avramu ili upravo njegovom ocu, oko 1200 godina pre Hrista.

Kabala je mnogo stvari i nijedna od njih. Jedna od stvari koje Kabala predstavlja jeste opis drveta života ili još bolje drvo egzistencije stvorenog Univerzuma, koje u sebi obuhvata i Kreatora.

Postoje tri vrste Kabale ili bolje, tri načina da se napiše ova reč.

Naime, postoji javrejska Kabala sa kojom se mi bavimo, zatim Qabala masonskih i ezoteričkih grupa (kao što je hermetički red Zlatna Zora), i napolitanska Cabala koja putem numerologije tradicionalnog porekla tumači brojeve u lotu-u.

<http://www.kheper.net/topics/Kabbalah/Kabbalah.htm>

Drvo života

U dijagramu, u centru se nalazi stub ravnoteže koji od Keter preko Tiferet i Yesod dolazi do Malkhut. S leve i s desne strane Ketera polaze druga dva stuba: jedan je stub Milosti koji se ostvaruje preko Hochmah, Hesed i Netzah; i drugi je stub strogosti koji se penje preko Hod, Ghevurah i Binah.

XXII ulice

Deset Sefirota je među sobom povezano sa 22 staze prikazane slovima jevrejskog pisma. Kod različitih autora možemo naći različite načine prikazivanja. Najrasprostranjenija polazi od alef od Kether u pravcu Chochmah-a i završava sa tav koje stoji između Yesod i Melkhuth. 22 staze i deset Sefirota zajedno stvaraju 32 ulice o kojima govori Sépher Yetziráh.

Druga predstavljanja Sefirota

U nekim renesansnim rukopisima XVI-og veka, dijagram Sefirota, kao božije emanacije, umnožava se beskonačno. Ovakav prikaz se nalazi u tekstu "Otzrot chayyim (Blago života)" od Chayyim Vital. Pogledajte takođe Giulio Busi, Mantova e la Qabbalah (Skira, 2001).

Četiri sveta

Na početku XIV veka razlikovalo se četiri sveta u stvorenom: 'Atzilúth (svet emanacije), Beri'á (svet kreacije), Yetzirà (svet forme) i 'Asiyá (svet proizvodnje ili fabrikacije). Ovim nazivima se označava variranje vrste uticaja sefirota. Svetom Atzilut-a koji je najbliži Bogu, upravljaju samo nematerijalne sile. Materijalna komponenta se polako uvećava kako se udaljava od Emanatora.

U suštini, Emanator nije ništa drugo do onog što smo mi nazivali illuminator u našim

prethodnim člancima.

Dakle, pokušaćemo da prikažemo kako je vizija opisa događaja, koju smo dobili iz razgovora sa dušom koristeći hipnozu ili mentalne simulacije, zapravo opis Univerzuma putem opisa jevrejske kulture.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-04.jpg{/rokbox}

Samo posmatrajući ovu komparativnu tabelu, možemo primetiti kako, ideološki, likovi prikazani simbolima, dobro predstavljaju mnoge likove našeg malog pozorišta univerzuma. Tako svest postaje Kruna, dva kreatora predstavljaju ženski i muški lik odnosno iskonsku dvojnost.

Prvi Čovek postaje Kralj koji sedi na prestolu, dok sa suprotne strane Gevurah Mračni Ratnik predstavlja prvu kreaciju drugog kreatora, biće bez tela koje će stvoriti bestelesne vanzemaljce, Hod-e.

U ovom kontekstu Daat predstavlja nevidljivog Sefirota odnosno, jedanaesti prikaz tj. predstavu koja se može napisati i prikazati samo ukoliko se ima Svest. Radi se o duševnom delu Drugog Kreatora C2. Možeš ga videti i biti ga svestan samo ako znaš da postoji. Naime, u ovom delu stvorenog univerzuma, on ne bi trebalo da postoji, već treba da bude s druge strane, sa drugim kreatorom. Hod i Netzah su telesni i bestelesni vanzemaljci.

Tiferet je prva predstava čoveka sa dušom gde je Yesod čovek sa duhom ali bez duše, a Malkut je prazna ljuštura, mitski Golem koji ni sam ne zna da postoji, kopija koju vanzemaljac stvara od žrtve otmice.

Sada možemo da rekonstruišemo našu Kabbalu sa ovim elementima.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-05.jpg{/rokbox}

Coscienza – svest

Secondo creatore – drugi kreator

Primo creatore – prvi kreator

Anima secondo creatore – duša drugog kreatora

Uomo con anima – čovek sa dušom

Alieno corporeo – bestelesni vanzemaljac

Alieno corporeo – vanzemaljac sa telom

Uomo senza anima – čovek bez duše

Kako se može primetiti iz naše rekonstrukcije, naša se potpuno podudara sa predstavom jevrejske Kabale, ali ima nekoliko važnih razlika. Po jevrejskoj tradiciji, u crtežima koji oslikavaju drvo života, a koje međutim, mi tačnije označavamo kao Drvo Egzistencije, može se primetiti da postoje nebrojene varijante na originalnu temu. Pre svega, neki crteži prikazuju Daat, dok ga drugi isključuju iz finalnog prikazivanja.

Ovo isključivanje se pravda maglovitim i nerazumljivim raspravama između većinskog dela stručnjaka iz rabinskog sveta. Uzima se u obzir i činjenica da interpretacija Kabale nije jasna čak ni onima koji su je predložili na osnovu originalnih tekstova koji su prilično hermetički. Mi, međutim, znamo šta znači "skriveno" zato što naše tumačenje tj, interpretacija ne dovodi u

sumnju. Duša Drugog kreatora ne bi trebalo da je ovde, već sa druge strane i niko ne može da zna da ona postoji. Osim ukoliko se ne poseduje Svest.

Drugi aspekt koji stvara zabunu povezan je sa brojem veza koje se ostvaruju između različitih Sefirota. Često se čini da te veze prolaze iza drugih veza, ponekad ispred, a ponekad ce čini da su sve u istom nivou, i to se dešava stoga što je struktura Sefirah-a trodimenzionalna kao što smo je mi rekonstruisali, ali ne samo to. Ovih veza bi trebalo biti, po tradiciji, tačan broj koji odgovara broju 22. Što se toga tiče, u Tori je to izrazito jasno. Pošto ima 22 originalnih arhetipova, ima 22 Tarot karte koje je Bog Teut poklonio čovečanstvu i koje predstavljaju ključ za čitanje jedne izgubljene Teutove knjige koja je navodno postojala i koja bi sama predstavljala staroegipatski prikaz lurijske kabale.

Takođe ima 22 Autiuth, šablona, opisanih u Sepher Yetzirah (Sefer Jecira) pomoću kojih je Šampar (Bog) stvorio Univerzum.

Dakle, ovi šabloni ili tačnije, ove 22 osnovne operacije pomoću kojih je univerzum stvoren, predstavljaju takođe sve moguće interakcije između komponenata Kabale. Po tome, sledi da neke interakcije izgleda ne postoje, dok su druge realne. Svest o tome da Daat postoji, dozvoljava nam da razumemo ono što, sve do danas, kabalisti nisu razumeli: da postoji interakcija između Daat i Drugog Kreatora i interakcija između Daat i čoveka sa dušom (Tiferet), jedinog kontejnera koji je sposoban da je drži u sebi.

Naša rekonstrukcija drveta egzistencije je jedina koja je u stanju da do kraja objasni sve ove interakcije na osnovu vanzemaljskog scenarija, koji smo mi, u toku svih ovih godina istraživanja, prepravili i predložili. I upravo stoga što tako stoje stvari, primećujemo da je broj interakcija 23. Dakle, ima jedna interakcija viška. Jedina višak interakcija koja istinski postoji u našem kontekstu jeste ona između Golem čoveka i bestelesnog vanzemaljca. Naime, Golema čoveka je stvorio i njime upravlja vanzemaljac sa telom koji je kasnije stvorio čoveka sa duhom i na kraju čoveka sa dušom i duhom. Po tom kontekstu, bestelesni vanzemaljac nije imao nikakve mogućnosti, niti je imao kakav interes da stvori telo ni da uđe u intereakciju sa njim. Treba da se podsetimo da je, po našoj rekonstrukciji, jedan od razloga zbog kojih Drugi Kreator gubi dušu jeste taj što, idući u drugi deo Stvorenog Univerzuma, gubi treću dimenziju. Gubi mogućnost da postane telo, a s time i mogućnost da se poveže sa dušom preko svoje Dna (druga arhetipska vizija drveta života, a ne egzistencije).

U nekim verzijama drveta Sefirota, ni ova povezanost ni ona između vanzemaljaca sa telom i Golema, nije nacrtana tj.oslikana. Zapravo vanzamaljac nije stvorio Golema, nego ga je samo modifikovao koristeći genetiku i transformišući Neandertalca u Kromanjonca.

Uloga Golema

Golem predstavlja živo telo, ali sa malo svesti, budući da je lišen duše i duha. Ono je stvoreno kao biljno biće na početku stvaranja, u trenutku kada su sve stvari bile stvorene. Jednom rečju, biljka.

Zbog toga ono, u našoj trodimenzionalnoj viziji, nije postavljen pod centralni stubac, onaj koji sadrži živa bića koja imaju svest zato što poseduju dušu ili duh. Ono, dakle, ne može biti stavljeno pod centralni stubac, već bi trebalo da je izbačeno napred.

U frontalnoj viziji kabalističke rekonstrukcije drveta Egzistencije, ova stvar se ne primećuje, ali ona postaje očigledna ako analiziramo od početka naše drvo Egzistencije u 3D.

Uostalom, da nije tako, izgubili bismo važnu informaciju.

Mi, u stvari, znamo da su informacije koje su uključene u kabalističku viziju stvari, sadržane u mnogo starijim tekstovima kao što je, na primer, Merkaba koja je preegipatskog porekla.

Nasuprot Kabali čija se učenja pretežno oslanjaju na izučavanja rabina Lurije, dolazimo do drugačijeg pogleda kao što je u slučaju sa Merkabom, malo je ostalo od te tradicije koja je dospela u neuke ruke nekih osoba iz New Age-a, koji izmišljaju sve i svašta samo da bi zaradili novac prodajući životnu filozofiju koja je, zapravo, prvobitno imala jako malo sa idejom da treba da bude "prodana".

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-06.jpg{/rokbox}

Jedan od nekoliko aspekata koji podsećaju na Merkabu jeste opis čoveka koji liči na tri tetraedra od kojih je onaj centralni nepomičan, a ostala dva su u sinhronizovanom kruženju, jedan u smeru kazaljke na satu, a drugi u suprotnom.

Čak i kada ne bismo uzeli u razmatranje da su tako drevni narodi mogli da imaju krajnje geometrijsku i sinhronizovanu viziju ljudskog bića, ne možemo a da ne primetimo da tri tetraedra mogu da se dovedu u sličnost sa predstavama duše, uma i duha.

Dakle, trebalo ja da ovu geometrijsku informaciju potražimo takođe i u drvetu Egzistencije, a to se može jedino ako Golema postavimo u istu geometrijsku ravan sa dva kreatora, a ne na osovini Svesti.

Ako naglasimo ta tri tetraedra na našem novom grafičkom prikazu, možemo otkriti da je takve tetraedre moguće konstruisati samo ukoliko je Sefirot koji odgovara Golemu postavljen ne pod stubac svesti, već napred. Tri tetraedra se mogu poistovetiti sa dušom, umom i duhom, dok su dva su povezana preko Sefirota koji odgovara Daat-u, Svesti, i tetraedri su, ustvari, ti koji bi trebalo da predstavljaju dušu i duh, dok bi onaj odvojeni i nepomičan, koji se ne okreće, najniži tetraedar, trebalo da se odnosi na prisustvo uma.

Dakle, Golem bi trebalo da ima telo i um, ali ne i duh i dušu.

Ono predstavlja prvog pripadnika ljudske vrste, živog jer poseduje neodređenu mentalnost i stoga ima svest o umu, ali sličan biljci budući da nema znanje o tome da možda postoji. Ili, s druge strane, Golem predstavlja pravu kopiju kontejnera otetog. Kopija nema emocije, ne poseduje sećanja, ako ga, u toku hipnoze, pitaš ko je on, zbuni se i kao odgovor ti daje maksimalno neku brojčanu šifru. Kopija, u hipnozi, nije u stanju da se seća ničega iz svoje egzistencije i ne poseduje pojam o sebi.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-07.jpg{/rokbox}

Anima – duša

Spirito – duh

Mente – um

Ali šta predstavlja Golem u jevrejskoj kulturi?

Pročitajmo sa Wikipedije:

“ Po mnogima Golem je imaginarni lik u jevrejskoj mitologiji i u srednjovekovnom folkloru. Termin najverovatnije potiče od jevrejske reči gelem što znači “osnovna materija”, ili “embrion”, termin koji je prisutan u Bibliji (Stari Zavet, Psalm 139:16) i označava “masu koja je još uvek lišena materije”, koju Jevreji povezuju sa Adamom pre nego što mu je udahnuta duša. U novijem hebrejskom jeziku, Golem takođe znači i robot.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-08.jpg{/rokbox}

Prema legendi, onaj ko spozna određene magijske veštine, može da napravi golema, snažnog i poslušnog giganta od gline, koji može da se koristi kao sluga, uposlen da obavlja teške poslove i kao branitelj jevrejskog naroda od svojih progonitelja. Može da se evocira izgovaranjem kombinacije slova alfabeta.

Kaže se da je Golem formiran preko teksta Sefer Yetzirah: ono potiče od Avramove mudrosti i ističe se po tumačenju tajni hebrejskog pisma, zatim Sefirota koji je u vezi sa anatomijom ljudskog tela, sa planetama i mesecima, danima i znacima zodijaka: ove tri figure – čovek, svet i godina – predstavljaju tri kompletna svedoka. Onaj majstor koji bi želeo da stvori Golema, tako kažu, morao bi da se služi slovima kružeći oko glinene forme tačno određenim brojem puta, u saglasnosti sa svim ostalim figurama koje su navedene u Sefer Yetzirah.

Golemu je dodeljena neverovatna snaga i otpornost i doslovno je izvršavao naredbe svog kreatora, kome je postao neka vrsta roba, pa ipak nije imao sposobnost da misli, da govori i da oseća bilo kakvu vrstu emocije zato što je bio lišen duše i nikakva magija od strane čoveka mu je ne bi mogla dodeliti.

U hronici od Ahimaaz ben Paltiel, srednjevekovni hroničar XII veka, kaže da je u IX veku rabin Ahron iz Bagdada otkrio golema u Beneventu, dečaka kome je dat večni život pomoću pergamenta-papir. Takođe u IX veku, po hronici Ahimaaz-a, u gradu Oriji boravili su jevrejski mudraci koji su mogli stvoriti golema, ali su prestali da praktikuju tu aktivnost nakon božijeg upozorenja.

Priča se da je u XVI veku jedan evropski mag, rabin Jehuda Low ben Bezalel iz Praga, počeo da pravi goleme da bi ih iskorišćavao kao svoje robove, formirajući ih od gline i budeći ih tj. oživljavajući ih tako što bi napisao na njihova čela reč “istina” (na hebrejskom: emet). Međutim, nešto nije bilo kako treba: tako stvoreni golemi postajali su sve veći sve dok jednog dana nije postalo nemoguće služiti se njima: mag je odlučio da se tih velikih golema reši tako što je napisao na njihovo čelo “smrt”(na hebrejskom: met); ali, jednog dana, izgubio je kontrolu nad jednom gigantom koji je počeo da uništava sve na šta bi naišao. Golem, ne kao božanstvo,

već kao neka vrsta anđela čija je priroda, po Kabali, tajna, ipak je stvoren od strane svog majstora s namerom da ujedini duhovnu moć sa Božjom Voljom, i kaže se da bi poslužio kao odbrana nekim jevrejskim zajednicama u istočnoj Evropi. Pošto je situaciju uzeo pod kontrolu, mag odlučuje da prekine da se služi golemima koje je sakrio na tavan Sinagoge Staronova, u srcu starog jevrejskog kvarta, gde se, po legendi, i danas tamo nalaze.”

Dakle, pravi pravcati supervojnik, koji se u potpunosti slaže sa našim radnim hipotezama.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-09.jpg{/rokbox}

Međutim, Golem ne predstavlja samo simbolički prikaz kopije žrtve otmice koji se, možda, upotrebljava kao supervojnik od strane vojske ili kao kontejner od strane naših vanzemaljaca. Golem je takođe mali sivi, takozvani EBE tj. VBB (vanzemaljsko biološko biće), verni i glupi sluga vanzemaljaca.

Neobična životinja koja prima naređenja od svojih nadređenih, koja ne razume šta se dešava kada neki od otetih, prilikom otmice, učini nešto nepredviđeno za ljudsko ponašanje. Siroto stvorenje je u rukama vlasnika koji ga je genetički stvorio i koji ga iskorištava da bi obavljao svoj prljavi posao nad našim žrtvama otmice.

Ljudi bi hteli u budućnosti ovakve robote, kojima će moći da vade organe za svoje potrebe, zatim koji će im čistiti kuću, koje će slati u rat, koristiće ih za seksualne odnose: ići će umesto njih samih na posao, sve u svemu žele da stvore svet Robota praveći istu grešku kao i PM tj. PČ (Prvi Čovek, Adam Kadmon), koji stvara amoralne vanzemaljce koji će stvoriti čoveka isto tako amoralnog, a on pokušava da oživi svoju sliku o sebi bez savesti kojoj bi predao sve odgovornosti za svoje psihotične i nerazrešene želje...

Četiri svijeta

Kako smo ranije rekli, Kabala opisuje četiri nivoa svesti ili četiri sveta:

Atziluth (svet emanacije)

Beri'à (svet kreacije)

Yetzirà (svet forme)

Asiyà (svet proizvodnje ili fabrikacije)

Svetom Atzilut-a koji je najbliži Bogu (Svesti), upravljaju samo nematerijalne sile. Materijalna komponenta se povećava kako se udaljava od Iluminatora.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-10.jpg{/rokbox}

Svest i dva Kreatora čine prvi svet, svet emanacije. Prava kreacija je ostavljena Adamu Kadmonu i njegovoj eventualnoj zameni koja potiče od drugog kreatora. To je biće koje mi ne poznajemo i koje smo u našoj interpretaciji, na našem drvetu u 3D, identifikovali kao znak pitanja. U Yetziri postoje stvorene kreature kao što su: vanzemaljci sa telom i bez tela, i ljudi bez duše. Najzad, postoji svet fabrikacije kojem pored čoveka sa duhom ali bez duše, pripada i Golem.

Prema tome, Kabala pored toga što prikazuje situaciju čoveka protiv vanzemaljaca i ostalih kreacija, prikazuje i jednu bezvremensku fotografiju, sliku realnosti koja nam govori ne samo

ono što se desilo, nego i ono što će se desiti.

Dok fenomen Kreacije silazi odgore i opisano je u dva bočna stupca sefirotskog drveta, čovek koji se nalazi u centru Kreacije, prelazi u stubac koji se nalazi u centru sefirotskog drveta. Sa te tačke gledišta, ono što se desilo i ono što će se desiti, razume se iz sledeće paradigme. Kreacija je stvorila dva kreatora koji su stvorili seriju, više-manje srećnu, podkreacija sa motivom da postanu besmrtni i da imitiraju njihovog Boga i kreatora. Čovek koji isprva predstavlja sredstvo da bi se postigao taj rezultat, kasnije se pokazuje kao gotov proizvod buduće evolucije univerzuma i izdiže se od sveta formacije do sveta kreacije ujedinjujući u sebi dušu prvog i drugog kreatora sjedinjujući sve ono što je vitalno iskustvo da bi se na kraju ujedinilo sa Bogom Kreatorom.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-11.jpg{/rokbox}

Problem hebrejskog jezika

Na put ka kabalističkom modelu problema vanzemaljaca povelu su nas i neka 'otkrića' potpuno spontana i neočekivana, tj. neizazvana, kod nekoliko žrtava otmice koje su pod hipnozom ili tokom simbad vežbi vođeni sami ili tokom sna i stanja proširene percepcije, pogotovo izvesne oslobođene žrtve, izgovarale su reči na nepoznatom jeziku. Posle tih istraživanja bili smo u stanju da tvrdimo da je taj jezik hebrejski.

Na primer, jedna žrtva otmice, pod hipnozom ili u stanju proširene percepcije, obraća se svojoj duši terminom Asiya. Izvestan broj žrtava ima nadimke na internetu sa asonancom sličnom tom nizu glasova. To biće se sebi obraća kao duši delom ženskoj i tvrdi da se muški deo sa kojim saraduje određuje kao Šamir, još jedno ime tipično hebrejskog porekla.

Šamir je, čini se, jedno određenje muškog roda, tj. ono što mi prepoznamo kao duh i što se alegorički rečeno često javlja u simbadima kod žrtava otmice kao ratnik crvene ili vatreno žute boje itd. Zapravo, Šamir na hebrejskom znači takođe i alat, veoma poseban. Postoje razne vrste Šamira i to su predmeti kojima se mogao seći čak i kamen sa velikom lakoćom. Znamo, osim toga, (Zoar 74, a,b) da je Šamir bio u stanju da rascepi i seče bilo šta; eto zašto je bio određen kao 'metalni crv delitelj' i čak 'crv koji seče' u Pesachim-u koji je oduvek deo Talmuda.

U petom odeljku rasprave Abot, iz Vavilonskog Talmuda, jasno se označava poreklo ovog oruđa koje bi, kako misli doktor Matest M. Agrest, upravo bilo vanzemaljskog porekla. Kaže se kasnije da je Mojsije poneo Šamir u pustinju da napravi Oplećnjak, bogatu svetu sveštenu odeždu iz antičkog hebrejskog kulta, namenjen Aronu, kako je određeno u dogovoru sa Gospodom, na koji se odnosi čak i biblija (Izlazak 28,9) "... I uzmi dva kamena oniksa, i na njima izreži imena sinova Izrailjevih: šest imena njihovijeh na jednom kamenu, a šest imena ostalijeh na drugom kamenu po redu kako se koji rodio. Vještinom kamenarskom, kojom se režu pečati, izrezaćeš na ta dva kamena imena sinova Izrailjevijeh, i optoči ih zlatom unaokolo. I metni ta dva kamena na poramenice oplećku..." U Vavilonskom Talmudu (Sotah 48,8) događaj je opisan sa više detalja : 'U početku su imena bila zapisana mastilom, tada im je pokazan Šamir i behu urezani u kamen na mestu onih napisanih mastilom'

Šamir je zapravo ime koje je dato u znak sećanja na osobine ovog specijalnog predmeta. Danas ga predstavljamo kao neku oštru traku ili vatreni zrak. Šamir je, dakle, ime koje

označava vatru koja seče i po našem mišljenju je misaoni prikaz Duha.

U jednom drugom slučaju subjekat određuje neke duše kao niz fonema koje uho raspoznaje kao reč "aurim". U hebrejskom postoji termin ha-urim.

Takva reč nastaje sjedinjenjem dve reči, ha i urim. Urim je nešto što se koristi sa thummin.

Urim i thummin su dve stvari koje se stavljaju u glavu: jedna na desnu, a druga na levu hemisferu i međusobno su povezane nekom vrstom svetlosnog zraka "asta".

Ponovo ih nalazimo u skorijoj Bibliji Mormona, u otkrovenju koje anđeo Moroni govori Dž. Smitu, proroku ove religije.

To bi bile dve stvari koje bi, prikladno smeštene na mozak, činile da čujemo glas Gospoda Boga koji bi tako mogao da daje, preko njih, uputstva običnim smrtnicima, npr. da vodi pleme Izraela u pustinju posle progona iz Egipta.

Neverovatna je pomisao da bi jedan Bog imao potrebu za nekakvom elektronskom napravom, skoro kao neke stereo slušalice, da bi davao naređenja svojim stvorenjima, ali tako je.

Zapravo urim i tumim su dve stvari koje međusobno deluju jedna sa desnim, a druga sa levim režnjem ljudskog bića koje razgovara sa Bogom i definišu se terminom svetlost i savršenstvo. Termin ha-urim znači svesna svetlost i odnosi se na duševni deo sebe. Tumim se odnosi na duhovni deo sebe i povezan je sa levim režnjem mozga. Moglo bi se pretpostaviti da su ove dve naprave bila dva završetka koja deluju na režnjeve mozga subjekta kao moderni vojni mikročipovi koji menjaju ljudsku svest i bivaju potčinjeni onome što su nekada Jevreji verovali da je njihovo božanstvo.

" I metni na naprsnik sudski Urim i Tumim, da bude na srcu Aronu kad ulazi pred Gospoda, i Aron će nositi sud sinova Izrailjevih na srcu svom pred Gospodom vazda" (Izlazak 28:30). Urim i Tumim su bili subjekat mnogih razmatranja teoloških interpretacija; ali osim činjenice da su oni bili sredstvo pomoću kojeg je visoki sveštenik razumevao božansku volju, najčešće se slažu da se ne zna šta su stvarno bili. Reči na hebrejskom su prevedene kao "jasnoća i pravda", sa značenjem svetlosti i savršenstva. Zbog toga što ljudska svest nije duhovno jasna, ni potpuno identifikovana sa božanskom pravdom, izgubila je u potpunosti moć shvatanja prave prirode dva magična draga kamena u džepovima Naprsnika, ili nije u stanju da objasni njihovu snagu pomoću koje je visoki sveštenik mogao da primi i prosledi narodu uputstva Božanskog Zakona. Kao i svo drago kamenje Naprsnika, Urim i Tumim su bili prikladni primaoci odlučnih magnetnih snaga, u odnosu sa Nebeskim hijerarhijama u kosmosu i sa odgovarajućim centrima i svojstvima ljudskog tela. Bili su negativni primaoci pozitivnih snaga i mogao se od njih tražiti savet – ko je imao mudrost da to učini- za alhemičarske procese koje su pratile odlučne duhovne vežbe. Tadašnje prosvetljene vođe su imale tu sposobnost; to je bilo znanje koje je pripadalo Iniciranima. Ali, otkad je inicijacija, pre mnogo vremena, prestala da bude priznata od strane odgovornih za popularno Hrišćanstvo, kao stanje i danas podležno krivičnom gonjenju, ne možemo očekivati da autentična informacija o magičnoj prirodi Urima i Tumima može doći iz takvog izvora. Da bismo je spoznali potrebno je obratiti se učenjima koja potiču iz Škola Misterija, koje je imaju i šire danas kao što su to činile u proteklim epohama. Dva dragulja u

džepu Naprsnika imaju značenje slično kao dva kamena na poramenicama oplećka. Oni određuju pozitivne i negativne snage duha; dovode u vezu principe Vatre i Vode; odgovarajuće su spojeni u centrima glave i srca ljudskog tela. Svi visoki sveštenici su probudili ova dva centra, tako da su postali svetlost (Urim) i savršenstvo (Tumim) njihovog tela. Na taj način mogli su koristiti ovo drago kamenje kao pomoć pri vođenju svog unutrašnjeg pogleda u duhovne svetove, gde su mogli čuti volju Nebeskih Bića za svoj narod. Osim toga mogli su otkriti u Pamćenju Prirode koja sudbina je određena za pojedinca ili rasu u bilo kojim uslovima i u svakom vremenu. Urim i Tumim nisu bili lišeni vrline: bili su podstaknuti onim što Boehme naziva "bojenjem" duha. Ali ako onaj ko ih nosi nije razvio duhovne centre u glavi i srcu, tako da i njih podstakne istom "bojom" duha, drago kamenje ne bi bilo obdareno superiornim magijskim moćima većim od dva kamena nađena ukraj neke ulice.

Zapravo, svo kamenje bi bilo dragoceno kada bi čovek samo umeo da izvuče iz njih vrline; mada u kraljevstvu minerala, kao u drugim kraljevstvima, nisu sve prisutne vrste jednako važne. Urim i Tumim nisu bili korišćeni nakon Izgnanstva; svetlost i savršenstvo vođa prvog Izraela, kao one kod Mojsija i Arona, nestale su. Asirski sveštenici su koristili kamenje koje je odgovaralo Urimu i Tumimu: zvali su ih Table Sudbine. U Egiptu analogno drago kamenje, koje je nosilo slike Ozirisa i Izide, nazivalo se Svete Table. Njihovo značenje je svugde bilo isto. Označavali su stapanje muških i ženskih moći, ujedinjene snage Sunca i Meseca.

U jednom drugom slučaju, nalazimo se pred jednim posebnim opisom koje nam je oteti prikazao dok je gledao, u viziji koja je pripadala jednom njegovom prošlom životu, gde mu je neko pokazivao ulaz. Ovaj hram bio je prikazan sa dva stuba, ne mnogo velika, koja su predstavljala ulaz. Jedan od ova dva stuba, na čiju se pojavu fokusirala pažnja našeg subjekta, je bio definisan, od strane jedne druge figure koja je pratila subjekat u unutrašnjosti njegove vizije, kao "Boaz".

Sada treba podvući da naša žrtva otmice ne zna hebrejski ni srodne jezike i nema ni najmanju ideju šta bi mogao biti taj stub koji se, u njegovoj viziji, činio tako bitan. Po hebrejskoj tradiciji, kada je Solomonov hram bio izgrađen imao je dva stuba na ulazu, jedan smešten na levoj strani koji se zvao Boaz, a drugi na desnoj nazvan Jachin.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-12.jpg{/rokbox}

Ova dva stuba, u stvari, nisu ništa drugo već egipatska verzija dva obeliska hrama Luksor, od kojih se jedan nalazi u Francuskoj, u Parizu, na Trgu Konkord.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-13.jpg{/rokbox}

Ova dva stuba, gle slučajnosti, su izloženi čak i na ulazu u masonske lože po egipatsko-izraelskom obredu.

Ali kakve veze ima ovaj stub sa problemom vanzemaljca?

Zapravo, ova dva stuba predstavljaju nešto mnogo starije, koje potiče iz sveta Mesopotamije i preobražaj su mita o Herkulovim stubovima, gde se na neki način, s one strane, završava poznati svet i počinje nepoznata misterija spoljašnjeg univerzuma. Tako se, po Kabali, otkriva da su tri vertikalna stuba, koja označavaju ulaz, upravo prikaz ta dva stuba iz Solomonovog hrama.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-14.jpg{/rokbox}

Jachin znači "stabilnost" a Boaz "snaga". Na ova dva stuba su prikazane oznake za žensko i muško, i znaci dva trougla koji se ujedinjuju da bi dali ideju esafala, Davidove zvezde, koja je verovatno revizija crteža Solomonovog čvora. Zapravo, ovi znaci arhetipski predstavljaju sjedinjenje duhovnog i duševnog dela evropskih alhemičara.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-15.jpg{/rokbox}

<http://www.templesecrets.info/pillars.html>

Desna ploča sa Božjim zapovestima (Mojsijevih Deset božijih zapovesti) znači osim toga Jachin - beli stub obasjan svetlošću. Leva ploča, Boaz – tamni stub obasjan senkama. Ovo su bila imena dva bronzana stuba podignuta na tremu Solomonovog hrama.

Odmah je primetna analogija sa situacijom vanzemaljaca, gde postoje svetlost i senke, vanzemaljci sa telom i oni bez tela, koji prema mitu predstavljaju pakao i đavola kod katolika.

Na vrhu svakog stuba bila je široka posuda – danas pogrešno definisana kao sfera ili globus. Nebeski globus (prvenstveno posuda sa vatrom) koji se nalazio na desnom stubu (Jachin), simbolizovao je božanskog čoveka. Zemaljski globus (posuda sa vodom), koji se nalazio na levom stubu (Boaz), simbolizovao je zemaljskog čoveka (onog bez duše, zemaljskog u smislu da nije evoluirao). Ova dva stuba podrazumevaju i pozitivan i negativni iskaz Božanske Energije: Sunce i Mesec, sumpor i so, dobro i zlo, svetlost i tama.

Između njih nalazi se Svetilište. Odnose se na Jehovu bilo kao androgeno ili antropomorfno božanstvo.

Kao paralelni stubovi označavaju zodijačke znake za Raka i Jarca, koji su u početku bili postavljeni u prostoriji za inicijaciju i predstavljali rađanje i smrt- ekstreme fizičkog života.

Shodno tome označavaju sunčeve prekretnice u leto i zimu, danas poznate Masonima pod modernim nazivom "dva Sveta Jovana".

U misterioznom Drvetu jevrejskih sefirota, ova dva stuba označavaju Milosrđe (Jachin) i Strogost (Boaz).

Nalazeći se ispred ulaza u Solomonov Hram, ovi stubovi imaju jednaku važnost kao obelisci ispred egipatskih svetilišta. Kabalistički interpretirano, imena dva stuba znače " Sa snagom, Moj Boravak će biti omogućen". ("Tajna učenja svih Vremena" Manli P. Hol, str. 307-8).

U nekim varijantama Tarota, na poledini karte Sveštenice (Mesec), nalaze se Boaz i Jachin. {rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-16.jpg{/rokbox} Još jednom smo imali poziv na hebrejski jezik, na jevrejsku Kabalu, i na njene nesumnjive veze sa egipatskom kulturom iz koje su Jevreji uzimali punim rukama.

Pre nekoliko godina sreo sam jednu od žrtava otmice, sa veoma ograničenom kulturom, koja nije znala zašto je osećala potrebu da piše na listove papira i da ih zatim uvije nakon što ih je poređala jedan na drugi. Pokazuje mi papire i primećujem da je pisala odvajajući reči na

italijanskom od onih na hebrejskom. Prikazivala je Kabalu ali nije apsolutno znala šta je napisala. Uvijala je napisano onako kako su to činili jevrejski sveštenici koji su čuvali napisano kao da je sveti svitak.

PM priča hebrejski

Upoznao sam osobe koje su pisale na aramejskom, ali vrhunac sam postigao kada sam upoznao jednog otegot koji je nakon oslobođanja dobio sposobnost da pređe u stanje izmenjene svesti. Izgleda da oteti još uvek ne može da upravlja procesom već on započinje bez upozorenja. U jednoj takvoj situaciji subjekat je na kompjuteru počeo da piše na hebrejskom, grčkom i italijanskom, menjajući pismo. Interesantna je bila činjenica da su se slova na kompjuteru spontano smenjivala od grčkog ka hebrejskom da bi se vratila na nama razumljiv italijanski.

Sve se dogodilo pred očima svedoka dok subjekat nije imao svest o onome što piše.

Analiza napisanog urađena podesnim prevodilačkim mehanizmima, omogućila je da se utvrdi da je subjekat pisao bilo na italijanskom ili na druga dva jezika iste razborite rečenice.

Prenosim ovde, redom, šta je tom prilikom bilo napisano, od jednog ka drugom jeziku, a da onaj koji je pisao nije znao ni da promeni tabelu sa jezicima na kompjuteru:

...Subjekat, u prisustvu svojih rođaka, četuje na kompjuteru sa jednim svojim prijateljem, kada započinje čudna komunikacija. Subjekat ne priča sa svojim prijateljem već komunicira. Na neki način komunicira sa nekim u nekoj drugoj vremenskoj dimenziji...

Ne treba da se bojiš, bićeš tamo kad vreme ljudi dođe kraju, imaćeš pristup, ne lako ali naći ćeš ljude koji će ti pokazati mračan put koji je obasjan svetlom iz kamena. Tabla će biti na kraju puta, ti bože apsolutni, nemoj se udaviti sumnjajući u sebe. Kralj koji čeka neće ostvariti spasenje svog naroda. Tabla će biti na vratima velike prostorije. Da bi stigao moraćeš se susresti sa onim što već poznaješ. Biće lako izazvati lavirint užarenih bodlji. Na kraju, stavićeš svoje ruke na kamen, crvena boja teći će iz tvojih ruku i njima ćeš navlažiti svoje usne.

Pričaćeš glasom svog naroda. Ali neće biti dovoljan samo jedan jezik, vrata će se otvoriti i ući ćeš ponovo u prostoriju sa vatrom, sići ćeš u vrtlog vremena: sve će poništiti sve i kada se vatre otvore pred tobom ponovo ćeš naći narod bogova. Velika borba, atomske energije obaviće ljude. Veliki bog će nestati. I kralj velike piramide popeće se na presto nove Marne, vratiće se svom narodu. Ali kralj je koristio oholost, beskorisne reči, da opravda onoga koji nije napustio trag. Keops, Oziris ostavio je kralju veliku količinu informacija. Sva mesta oko Zeda, mesto gde se dodiruju nebo i zemlja, gde je i Enoh predvideo velika premeštanja, oni koji žive zajedno sa vremenima pripadaju carstvu neba. Ti nećeš nestati Keopse. Riaš je spas, prati spasenje. Riaš izbija iz voda Maska.

Biće ljudi od lima, nećete moći da pomirišete vazduh. Ljudi obučeni u srebro, mesa već uništena unutar velikog božanstva...

U ovom trenutku subjekat počinje da piše na hebrejskom: iznosimo prevod koji smo pokušali da izvedemo...

Poseti naš život da vidiš u uglu našeg salona mir i tišinu; veliki čoveče ti znaš kako napred, zašto se bojiš? Dete odraslo na zelenim granama, da pije sa potoka znatiželje...

Došao je trenutak da nastaviš ono što nisi završio.

Pogledaj u sebe i dopusti da te moje misli "odvedu s one strane realnosti" (zapravo, bukvalan prevod je: "uzmi ih bez realnosti" a pokušali smo da prevedemo ne znajući hebrejski: prim autora).

Najveći dar je naše duhovno razvijanje. (ista rečenica je perfektно ponovljena na italijanskom).

Duhovni razvoj je dar koji možemo dati sebi. Potamneti dijamant da bi se saznala svetla budućnost čoveka, ti znaš, ti možeš, nisi slučajno rođen sa tim poreklom. Naš narod će proglasiti spasenje, mir, dinastiju Davidovu. Ne dozvoli da budeš zarobljen na marginama vremena. Ti si izabrao.

U ovom trenutku razgovora izgleda da oteti komunicira sa svojim sagovornikom, koji ne može da shvati sa kim zapravo četuje, govori mu nešto o vremenu i prostoru i piše:

vreme...mesto X,Y,Z.

Oteti odgovara, komunicirajući sa njim na čas, ali piše:

$P(x,y,z,t)$.

$c = c = l/t$

$s^2 = c^2(1-3)^2 - (10-4)^2 - (3-1)^2 - (2-5)^2 =$

Zatim nastavlja svoj razgovor...

Pripadam Davidovim sinovima, Noa, mesija učen da prati glas Boga, je blizu.

Sagovornik onda dodaje:

hmmmm... malo sam zbunjen... šališ se sa mnom biblijskih proporcija, zar ne?

A naš oteti kaže:

Nemoj se zbuniti, pratićeš naš narod kada budeš spreman da pokreneš spravu. Mesija gleda i čeka.

Svi narodi svesni energije slušaće me, ove poruke su sve češće.

Sagovornik koji više ne zna šta bi počeo pokušava da razgovara i odgovara:

ovde pričaš o krugovima u žitu?

A oteti odgovara:

ovo je bio naš prvi pristup, ova komunikacija je neposredna.

Ovde subjekat piše neku reč na hebrejskom koju ne možemo prevesti, a zatim piše Yehoshua (sa cirkumfleksom iznad "e" i "s" i kvačicom na u. Kompjuter na kojem kucam ne predviđa ove akcente za ova slova)

Spasenje će se vratiti, sine Davidov (ove poslednje tri reči su napisanje na grčkom).

Sine Davidov slušaj, ne počinji žestinom, Kralju judejski (na hebrejskom) video sam nuklearnu eksploziju...i bio sam obučen u zlato: ne misli na prošlost, prošlost nikad nije sada i zauvek. Bog je u tebi (na grčkom).

Duša je deo Boga (na grčkom).

Jedno ime koje se ne može izgovoriti na hebrejskom...je sin Božiji. (na grčkom. Bog na grčkom preveden zvuči Zeus: prim.aut.)

Ti si sin, sin čoveka i boga.

Bog (na grčkom) je u tebi, otvori um (obraćajući se svom sagovorniku na drugom kraju interneta).

Vreme je da se napusti ovaj svet.

U Alnitaku vlada matematika, ništa nije život, sa svojim stanovnicima sve je virtuelna vizija, ne možemo ući u rat, mi božanski narod, pomozite nam, mi se vraćamo.

Komunikacija se nastavlja sa pitanjima i odgovorim za kojima nema potrebe u ovom članku. Još jedina zanimljiva stvar koju oteti kaže je sledeći izraz:

Naša ćerka komunicira sa tobom...itd.

Ovaj razgovor dostojan najkomplikovanih Dosijea-X, zapravo pokazuje posebne karakteristike i pribavlja nam neke važne podatke. Pre svega povlašćeno korišćenje hebrejskog, serija promena akcenata i oznaka, čak i matematičkih, koje se ne mogu ostvariti u kratkom vremenu a, koje su se sagovorniku prikazivale momentalno i koji ima na raspolaganju čak i ispis sačuvane istorije razgovora.

Subjekt koji razgovara, daje informacije o svom identitetu. On priča jezik očeva koji vidimo da je hebrejski. Jasno kaže da je narod Alnitaka (glavna zvezda sazvežđa Orion), tj. mesto na kome, po našim rekonstrukcijama, živi vanzemaljac, nazvan Horus, sada mesto na kome se sve dešava virtualno i gde se vanzemaljci smatraju živim mumijama i bez nade.

Subjekt koji govori preko našeg otetog, koja je bila ženskog roda, zove je "naša ćerka".

Ovim izrazom se manifestuje u simbadima uvek i samo figura Čoveka pretka Adama Kadmona, stvaraoca vanzemaljaca i eksploatatora naših otetih.

Matematičkim znakom dodaje pojam "c" tj. brzinu svetlosti, zatim dodaje vreme i niz prostornih promenljivih. Moramo primetiti da oteti, koji je postao "nesvestan medijum" otkad ga je ovaj PM oteo, nema matematičku osnovu da bi razumeo šta piše. PM se zatim baca u jednu matematičku sekvencu, prvo pišući jednu jednostavnu diferencijalnu jednačinu, a potom skicira matematičku seriju koju na licu mesta ne mogu interpretirati.

Kaže da univerzum nije lokalni ni u prostoru ni u vremenu i da postoje dve stvari koje možemo učiniti, jedna da nađemo neku vrstu tablice ili možda knjigu za "aktivaciju", inače se oni ne mogu vratiti. PM smatra da krugove u žitu prave oni, i čak i ta pojedinost nam se jasno javila još od 2002.

U hipnozama na ovom subjektu čak u prisustvu lekara bolnice Santa Kjara iz Pize, subjekat je već pričao semitske jezike i u stanju je da paranormalno saraduje sa virtualnošću na veoma jasan način.

PM je u prošlosti pokušao više puta da ga blokira, da ga kopira, da umetne dva čudna mikročipa u lobanju (možda mitološke urim i tumim o kojima smo ranije pričali) ali je duša izgleda otresla PM-a i od onda subjekat izgleda kao da nije ni otet ni uznemiren od ovog Adama Kadmona koji želi da dođe da živi u našem svetu (na račun nas i vanzemaljaca).

PM kaže da ne može ratovati sa svojim bićima. Ova činjenica, koja proističe iz konverzacije, identična je onome što proističe iz naših podataka, dobijenih korišćenjem drugih žrtava otmice koji su oslobođeni. PM ne ubija svoja bića, ali ne ide do etičkih granica, zapravo zato što mu služe da obavljaju prljave poslove protiv Čovečanstva.

Još jedna opšta pojava u ovom razgovoru se odnosi na postojanje jedne naprave ili nečeg sličnog čime se mora upravljati da bi PM mogao da završi svoj posao.

Da li je hebrejski moderan jezik?

Ali PM ne može govoriti hebrejski čak iako to duša kaže pod hipnozom. Ona kaže da je hebrejski jezik, jezik očeva. Tako smo morali sprovesti jezičko istraživanje o hebrejskom jeziku, da bismo videli odakle potiče ovaj splet glasova, koji tehnički ne mogu biti stariji od 1700 godina pre Hrista. Dakle, ovo ne bi mogao biti jezik kojim priča PM... biće koje bi tehnički bilo staro koliko i Univerzum.

Hebrejski ima jednu zanimljivu karakteristiku. To jeste jezik, ali predstavlja i skup brojeva i formula. Neko misli da je jezik koji je Bog dao Avramu takođe i nešto što sadrži i njegov DNA, to je jedan niz uputstava, arhetipskih, pomoću kojih je sačinjen Univerzum, dakle više od jednog jezika već niz formula koje opisuju sve. Najuvereniji kabalisti čak i Bibliju prevode brojevima i

veruju da uspevaju da odgovarajućim programima predviđaju koristeći taj njihov sveti tekst kao neku vrstu tajne šifre gde za svaku reč i svaku grešku u reči postoji neka oblast koja ih identifikuje vremenskim razdobljem.

Jednu stvar ipak znamo. Jevrejski narod kao takav nije nikad postojao. Ali počnimo rečima Loredane Bjanki i sagledajmo situaciju.

”Istorijska stvarnost nam kaže da Egipćani nisu imali robove, jer nisu bili imperijalistička i osvajačka država; u periodu kada su Jevreji teorijski boravili na obalama Nila, prisustvujemo invaziji Hiksosa. Ime potiče iz hijeroglifa Heqa Kasut sto znači ”vladari stranih zemalja”. Ovaj napadački narod poreklom semitsko-kananitski dolazio je iz Anatolije i znao se ušunjati u Egipat iskoristivši prazninu u političkoj moći. Kada su osvojili Menfis oko 1700. godine pre Hrista, sa kraljem Salitisom, Hiksosi nisu uništili politički i administrativni sistem Egipta već su se jednostavno stopili sa društvom, usvojivši kao glavni grad Avaris a kao svoje glavno božanstvo Boga Zla Seta, brata i ubicu dobronamernog Ozirisa.

Osim njega usvojili su i dva kananitska božanstva, Anat i Ištar, ostavljajući, međutim, egipatskom narodu slobodu kulta. Ovo trojstvo istrajalo je tokom dve Dinastije , XV i XVI, tokom kojih su vladari Hiksos (među kojima se ističe ime Khyan, pravog Julija Cezara te epohe) proširili svoj uticaj u Palestinu, Krit, Anatoliju i Nubiju. Paradoksalno, Egipat se oslobodio jarma stranaca i ponovo postao nezavisan upravo zahvaljujući intervenciji nubijskih kraljeva, iako Hiksos narod nije napustio zemlju, već nastavio da živi pomešan sa faraonskim multietničkim društvom, barem do dolaska Eknatona, ”heretičkog” vladara koji je nametnuo kult Boga Atona, solarnog diska.

Zbog ovog pitanja su ispisane reke mastila: nekoliko godina nakon verovatnog svrgnuća Eknatona ili barem njegove smrti, Biblija umeće poznat događaj Egzodusa jevrejskog naroda iz Egipta i iz ropstva. Slučajnost koja istorijski nije verovatna, i koja je u monoteisti, Eknatonu prepoznala Mojsija, monoteističkog vođu Izraela. Jevreji su sa sobom poneli jedan objekat koji je imao iste dimenzije kao sarkofag koji se nalazio u Prostoriji Kraljeva u Keopsovoj piramidi: Kovčeg Zaveta možda nije napravljen od strane istog Mojsija već je bila krađa jednog objekta neverovatno moćnog u kojem se upravo materijalizovao Shekinah, prisutnost Boga. Dakle, nije teško pretpostaviti da su Jevreji, koji su bežali iz Egipta, bili lično potomci Hiksosa, obožavatelji jednog muškog božanstva, moćnog i osvetoljubivog, kakav je egipatski Set, praćen međutim jednom ženskom i materinskom ”svešču” , na potčinjen način ali ne manje strašnom i moćnom, jer je mogla da hrani (Mana pustinje) i ubije. Shekinah, prikazana kao jedna svesna suština, koja pati i plače zbog telesne krivice svojih sinova, sigurno je bila oblikovana po figuri Boginje Izide, sveprisutnoj u našim člancima kao arhetip prvobitne Marke Zemlje. Izida, posle smrti svog muža Ozirisa, od strane brata Seta, biva zarobljena i okovana kao robinja istog Seta. Nemoćna, kao gospa Magije I Elemenata, plače, očajna je, upravo očajna zbog dramatične situacije u kojoj se nalazi. Sekinah, koja plače i pati zbog sudbine Izrailja da živi u Izgnanstvu, predstavlja smisao Čoveka koji je prinuđen da se materijalizuje, da živi u jednoj dimenziji koja nije njegova, koja nije odgovarajuća za njegovu božansku unutrašnjost. Svaki čovek je, dakle, za Kabalu, jedan Bog, značenje Davidove Zvezde kao ”kako na Nebu, tako na Zemlji” preuzima svo njegovo značenje. Božansko postaje ljudsko, svako naše delovanje, čak i najprostije, može usloviti zvezde, galaksije, duhovne svetove. Izida plače zato što je zarobljena, zato što je

univerzum dadilja Bogu Haosa i neplodnosti: njena želja je da stvori Horusa, spasioca, onoga koji će zauzeti mesto Ozirisa, zbacivši uzurpatora Seta. Shekinah plače zbog izgnanstva Čoveka iz Ein Sof , iz zajednice sa božanstvom (Istočnjaci bi rekli iz Nirvane), ali želi da stvori spasioca, Mesiju. Kabalisti, počevši od Bahira ali po jednoj narativnoj liniji koja se manifestuje u sledećem Zoharu, nam govore da smo mi, ljudska bića, Mesija. Mi, sa našim beskrajno malim delima, uslovljavamo beskrajno veliko. Mi stvaramo Haosa, Zlo: Adam je izašao iz božanskog, želeo je da eksperimentiše sa materijalnim i eto nas, zarobljenici u jednoj niskoj dimenziji, u dodiru sa tamnim i zbunjujućim energijama, koje nam ne dozvoljavaju da vidimo prvobitnu svetlost odakle dolazimo. Značenje izgnanstva je izgnanstvo Adama iz Zemaljskog Raja, ali i beg Izrailja iz Egipta, njegova vavilonska zloba, Iseljništvo nakon uništenja Jerusalimskog Hrama i svi pogromi i progoni koje su Jevreji pretrpeli, skoro pasivno, u njihovoj istoriji, do momenta konačnog uništenja sa nacističkim Holokaustom, tokom Drugog svetskog rata. Danas je Izrael jedna imperijalistička država, za pedeset godina je vodila pet ratova, potpuno u ratnom duhu Hiksosa: ali je izgubila Shekinah, izgubila je kabalistički duh. Kabalista je inicirani, koji traži prisustvo Boga u svetu.“

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-17.jpg{/rokbox}

Zapravo, upravo mitološkoj ličnosti, Isusu iz Nazareta, nije padalo na pamet da govori hebrejski, već je govorio aramejski, jezik koji je preteča hebrejskog.

Aramejski je veoma stari jezik, nosilac velikih tradicija.

Njegove sličnosti sa modernim hebrejskim su svima vidljive, a dva jezika liče toliko da skoro mogu postati jedan jezik, savršeno razumljiv Jevrejima. Vratimo se još unazad i potražimo poreklo ovog jezika do samog korena. Primećujemo tako da smo sa Aramejskim došli barem do 1200 godina pre Hrista. Aramejski i semitski su tesno povezani sa hebrejskim. Prvobitno, jezik Arameja, jednog drevnog naroda na Srednjem Istoku, bio je korišćen u raznim dijalektima, u Mesopotamiji i Siriji 1000 godina pre Hrista, a kasnije je postao slobodan jezik Srednjeg Istoka, zamenivši akadski. Preživio je pad Ninive (612. pre Hrista) i Vavilonije (539 pre Hrista) i ostao službeni jezik persijske dinastije akemenida (559-330 pre Hrista) sve dok nije bio zamenjen grčkim zbog osvajanja Aleksandra Velikog. Stari spisi na Aramejskom su pronađeni na širokom prostoru koji se proteže od Egipta do Kine; najstariji tekstovi su iz IX veka pre Hrista. Pre ere hrišćanstva postao je jezik Jevreja iz Palestine.

Isus je propovedao na aramejskom i delovi Biblije su napisani na aramejskom, Knjiga Jezdrina, Knjiga proroka Danila i mnogo rabinske literature. Deli se na stari aramejski, imperijalistički aramejski, zapadni aramejski (sadrži palestinski i galilejski), istočni aramejski (sadrži sirijski). Na sirijskom je procvetala velika količina hrišćanske literature, posebno od III do VII veka. Uticaj i širenje aramejskog manje su išli u korist arapskom u vreme arapskog osvajanja u VII veku pre Hrista. Aramejski se danas govori samo u nekim jordanskim selima, dok se sirijski još uvek koristi kao liturgijski jezik u nekim hrišćanskim zajednicama u Siriji, Libanu, Turskoj, Iraku i Iranu. Arameji su bili semitski nomadski narod, pomenut šest puta u jevrejskoj Bibliji, koji je naseljavao Mesopotamiju (Bayn Naharim, "Između dve reke" ili Aram-Naharim , "Aram od dve reke") i u okolnim regionima koji su deo sadašnjih država Turske, Sirije, Irana, Iraka, Jordana i Libana. Najveći deo naučnika smatra da su pomenute "dve reke" Tigar (nalazi se u Knjizi Jubileja) i Eufrat.

Autori Jevrejske enciklopedije [1], između 1901. i 1908., ne nalaze ime Aram u vavilonskim i asirskim spisima, ali bazirajući se na sadržaj tri ploče Pisama iz Amarne identifikuju Naharaim sa Nahrima.

Termin "arameji" su u stara vremena Jevreji koristili da bi razlikovali svoje najdalje "rođake", koji su živeli na istoku (Aram) od Arpašadita (zvani još i pleme Sinova Ebera). Ipak, Arameji nikada nisu formirali državu, već su bili sjedinjeni korišćenjem aramejskog jezika koji je originalno bio pisan koristeći feničansko pismo. U periodu vavilonske i persijske vladavine, aramejski je postao slobodan jezik čitavog Bliskog Istoka.

Dakle, Vavilonci su govorili veoma slično aramejskom.

Pozornica našeg istraživanja pomera se, dakle, iz Egipta u Mesopotamiju.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-18.jpg{/rokbox}

Sljedeći korak

Naša ideja je vezana za pretpostavku da vavilonska kultura (a nalazimo se dvanaest hiljada godina pre Hrista) zapravo potiče iz jedne veoma stare kulture, one iz doline Inda.

Vraćajući se unazad u vremenu, kultura bi se sve više pomerala ka zapadu, stižući u Egipat i preko Mesopotamije polazeći iz Pakistana i iz kulture Arapa i Moenjio Daharo.

Ovaj prelaz je najteže objasniti jer je u sredini bio veliki potop koji je uništio svaku vezu sa pre i posle, sa civilizacijom Vimana, drevnim letećim mašinama, od ljudi koji su živeli u dolini Inda, i koje su po starim tekstovima Purana ratovale protiv odgovarajućih letećih mašina zemlje zvane Aztlan, Ašvini.

Ali nešto možemo pretpostaviti.

Znamo da su legende Jevreja i njihovi mitovi prvobitno bili mitovi Egipćana, pre toga Vavilonaca, a još ranije Arijanaca iz doline Inda i za to mora postojati objašnjenje.

Sve potiče iz doline Inda. Prikažimo samo jedan primer koji nam dozvoljava da ponovo povežemo Vavilon, njegove legende i jezik, sa onim iz doline Inda.

Nepoznata osoba na internetu piše sledeće, a mi vam direktno prenosimo njegove reči, koje možete naći na ovim linkovima:

http://www.menphis75.com/diluvio_universale.htm

http://www.unknown.it/ipotesi/il_diluvio_universale

Pošto se Nojeva Barka iskrcala na planine Ararat (planine koje se ponovno javljaju nakon Potopa) nije čudno što su se Nojevi potomci selili dole sa planina, ka dolini reke Tigar, da bi osnovali prve civilizacije nakon Potopa, kao što su Sumer, Akad, Uruk i Nimrud (koji kasnije postaje Vavilon), Haran, Geriko i Sidon (Fenicija) i još dalje Egipat i dolina Inda na severozapadu Indije. (Reke Tigar i Eufkrat su se tako zvale po dve od četiri reke pre

Potopa, pomenute u Bibliji, koje su proticale u Rajskom Vrtu.)

Stare vavilonske legende govore o nizu od deset kraljeva pre Potopa, antički Indusi (severoistočna Indija) govore o nizu od Deset Pitrisa koji su vladali pre veliko Potopa i antički Egipćani su opisuju Deset Mudraca koji su vladali pre potopa. Kao što i Biblija tvrdi, ovi patrijarsi su živeli mnogo duže nego mi, što potvrđuju stari istoričari Beroso, Nikola iz Damaska, Eziod, Platon, Eklat, Mokus, Hijeronimus i Maneton.

Poslednji od gore pomenutih kraljeva je bio heroj koji je poveo ostalih sedam da se ukrcaju na brod pomoću kojeg će preživeti veliki Potop.

U starom Vavilonu, ime heroja koji je omogućio da ostalih sedam ljudi prežive, sedam Apkalu, bilo je Zisudra. U starom Egiptu, heroj Potopa bio je Tot, koji je preživeo Potop zajedno sa Sedam Mudraca. U staroj severozapadnoj Indiji, heroj je bio Manu, koji je preživeo veliki Potop, "pralaja", sa sedam Rišisa.

Slučajnosti ima zbunjujuće mnogo jer su ove civilizacije, naizgled udaljene, imale sve istu legendu o Velikom Potopu (sa osam preživelih osoba iz naroda pre Potopa koji je vodio niz od deset kraljeva), jer se ne radi u istinitoj priči što potkrepljuje priča iz Postanka.

Osim toga kaže se da jevrejska Kabala ima mnogo zajedničkih tačaka sa indijskom filozofijom Pitrisa.

Ne smemo zaboraviti da je Indija, taj beskrajni svetli centar kulture iz najstarijih vremena, osim što je širila važne ideje na istok, pomoću velikih talasa migracije, oduvek održavala stalan kontakt sa svim narodima Azije. Svi antički filozofi i naučnici su išli u Indiju da studiraju nauku i misterije života. Zato, nije čudo što su, u periodu kada su trajno boravili u Indiji, stariji Jevreji bili inicirani, od strane Persijskih Vračeva, u stara učenja Bramana.

Neki odeljci iz Sefer Jezireha i Zohara, dva najvažnija teksta iz Kabale, što se tiče prirode Boga, stvaranja i ljudske duše, ukazuju, bez ikakve sumnje, da je ideja jakog uticaja, čini se, istorijski tačna, što dovodi do zaključka da je jevrejska Kabala zapravo nusproizvod tradicije Veda.

Istorija Pitrisa se gubi u preokretu vremena u najstarijim ezoteričnim raspravama na svetu kao što je "Džianova Knjiga".

Po Džianovoj Knjizi, prvi ljudi na Zemlji bili su preci Nebeskog i Pitrisa koji su došli sa Meseca.

Tekst opisuje evoluciju čoveka od prve rase do pete –naše- koja se završava smrću Krišne, pre pet hiljada godina. Kaže se da je Sazir napisan na jednom potpuno nepoznatom jeziku koji su božanska bića diktirala Atlantidanima. Knjiga Džian govori o božanskim dinastijama Atlantide i seća se "kraljeva Sunca" koji su zauzimali "nebeske prestole"

Dakle, Jevreji su sačinili Kabalu, ali sigurno nisu bili prvi koji su izmislili sadržaj ove kosmogonije.

U ovom momentu podvlači se kako mnogi oteti, kada pišu poznanicima, prikazuju posebno tri vrste pisma ili načina pisanja, a to su hebrejski, aramejski i sanskrit.

Aramejski i sanskrit, iako jezici koji se pišu prividno na različite načine, izgleda imaju jezik sa identičnim glasovima. Tačno je da je neko pomislio da može pomešati ta dva jezika u jednoj rečenici koji je Isus iz Nazareta izgovorio na krstu.

"Eloì, Eloì, lemà sabactàni?" što bi na aramejskom značilo, Bože, Bože, zašto si me napustio, bilo bi, međutim, izgovoreno drugačije, kako sledi:

"Eli, Eli, lamma zabaktani" što na sanskritskom znači "Gospode, Gospode, primi me u tvoju svetlost": univerzitet u Bombaju (danas se ovaj grad zove Mumbai) prevodi 84 000 stranica pergamenata na jeziku Pali, koje opisuju dane Isusa Hrista u vedskoj školi u Ladhaku, gde je živeo između 12. i 30. godine.

Dakle, najlogičniji odgovor bi verovatno bio, koji bi nas naveo na mišljenje da, Isus iz Nazareta nije Hrist ili Krišna, koji se sigurno nije preselio iz svoje zemlje da bi išao da uči sa Sufijskim plemenima .

Krišna je uvek bio Indiji i verovatno je antipotopski lik, čija legenda je prošla kroz zid potopa da bi se najpre usidrla u dolini Inda, a zatim prešla u Mesopotamiju, Egipat i onda u jevrejski svet.

I kada su Jevreji preuzeli esensku legendu o ovom čoveku, računali su se morali slagati da bi je učinili verovatnom i politički iskoristivom za svoje političke ciljeve.

Pošto ne postoje sumnje u ono što tvrdimo, donosimo neke činjenice iz života Krišne koje izgledaju kao fotokopija života Isusa iz Nazareta.

- Krišnu je rodila Devica Devaki ("Božanska") 25. decembra.
- Njegov zemaljski otac je bio stolar, koji je bio van grada da plati porez kada se Krišna rodio.
- Njegovo rođenje je javljeno jednom zvezdom na istoku i uz prisustvo anđela i pastira, kada su mu bili poklonjeni začini.
- Nebeska bića su igrala i pevala zbog njegovog rođenja.
- Progonio ga je jedan tiranin koji je naredio da se masakriraju hiljade novorođenčadi.
- Bio je pomazan uljem po glavi od strane jedne žene koju je izlečio.
- Predstavljan je sa nogom na glavi zmije.
- Činio je čuda vaskrsavajući mrtve i lečeći bolesne, gluve i slepe.
- Krišna je koristio poučne priče da nauči narod o dobročinstvu i ljubavi, i "živeše siromašno i voleše siromašne".
- Kritikovao je sveštenstvo, optuživši ih za "ambicioznost i licemerstvo"... Predanje kaže da je bio žrtva njihove osvete.
- Krišnin "voljeni učenik" bio je Arjuana ili Ar-jouan (Jovan).
- Preobrazio se pred svojim učenicima.
- Dao je svojim učenicima sposobnost da čine čuda.
- Njegov put bio je "posut granjem".

- Po nekim predanjima, umro je na nekom drvetu ili je razapet između dva lopova.
- Krišna je ubijen kada je imao oko 30 godina i sunce se pomračilo zbog njegove smrti.
- Digao se iz mrtvih i uzdigao na nebo "pred očima svih ljudi".
- Prikazan je na krstu, sa rupama od eksera na nogama, kao i sa simbolom srca na svojim haljinama.
- Krišna je "lav plemena Saki".
- Zvali su ga "Božiji Pastir" i smatrali da je "Spasitelj", "Prvorodeni", "Nosilac Greha", "Osloboditelj", "Univerzalna Reč (Glagol)".
- Smatralo se da je "Božiji Sin" i "naš Gospod i Spasitelj", koji je došao na Zemlju da bi umro za spasenje čoveka.
- On je bio druga osoba Svetog Trojstva.
- Tvrdi se da su mu njegovi učenici dodelili naziv "Jezeus" ili "Jeseus", što znači "čista suština".
- Krišna se mora vratiti da sudi mrtvima, jašući belog konja, i da povede rat protiv "Princa Zla", koji će opustošiti zemlju.

Priča o Krišni, kako je zabeležena u starim indijskim legendama i spisima, prodirala je na Zapad u raznim prilikama. Jedna teorija tvrdi da je obožavanje Krišne stiglo do Evrope još davno 800. godine pre Hrista, verovatno donesena od starne Feničana.

Predanja jevrejskog naroda su, dakle, predanja vedske kulture, a hebrejski jezik je fonetski sličan sanskritskom.

I, dakle, eto kako počinje da se čini mogućom ideja da je današnji hebrejski jezik, jezik Adama Kadmona. Đuzepe Kosko donosi sledeće reči:

"U početku je, pre vavilonske pometnje, postojao samo jedan jezik kojim se prenosilo znanje od Adama do Noje. Geršom Šolem piše: „Generacija koja je želela da podigne Vavilonsku Kulu zloupotrebila je magijski smisao ovog svetog jezika da oponaša...Božiji stvaralački čin... sveti jezik je od tada pomešan sa svetovnim elementima..." (G. Šolem, Ime Boga i kabalistička teorija jezika, Milano 1998.).

Ovaj božanski jezik je imao sposobnost da razgovara sa Duhovnim svetom i "momentalnu direktnu vezu sa suštinom stvari koje je želeo da iskaže". To je bio jezik i pismo Boga. Ovo pismo su Jevreji nazvali "nebesko" jer se, kako piše Kornelio Agripa, "nalazi označen u sazveždima" (Agripa iz Netešeima, O okultnoj filozofiji, 1510.). Bio je poreklo svih jezika i pisama, uključujući hebrejsko pismo i egipatske hijeroglif. Kirčer kaže da "azbuke svih jezika nose u sebi tragove drevnih slova" (A. Kirčer, Turis Babel, Amsterdam, 1679). Nemalu važnost ima i jedna hispano-arapska kolekcija uređena na latinskom, koji se širio od kraja XIII veka, koja je sadržavala pojmove iz astrologije, magijske formule i alhemičarske tekstove; poznata je pod imenom Pikatriks. Čitamo u Pikatriksu, između ostalog, o obeležavanju pečata, kao i o njihovom odnosu sa planetama: "stavljaju ih u stanje da proizvedu efekte koji su odgovarajući njihovoj posebnoj prirodi", zbog čega "crteži onoga ko pravi amajlije nastaju kada se planete nađu iznad njega, da bi se postigli određeni efekti i da bi preko tačne kombinacije određenih tajnih stvari, koje su njemu poznate, postigao ono što želi"(Pikatriks, London, 1962.). Sve je broj-reč-zvuk, a grafizmom se objektivizuje snaga. Iz tog razloga "čitava realnost se temelji na

ovim prvobitnim kombinacijama kojima je Bog prouzrokovao kretanje jezika. Azbuka je zajedno poreklo jezika i poreklo bića" (G. Šolem, citat). Kremerc piše: " Iz Magije, kao inteligencije okultnih zakona koji vladaju fenomenologijom čulnog, nije lako formirati približnu ideju bez da se prodre u unutrašnje razloge grafičkih manifestacija snaga... čitalac se mora vratiti uzrok grafičkih znakova , čija je struktura ideološka kao određenje prostora i vremena" (Đulijano Kremerc, Nauka vračeva, Rim, 1974.) Pečat je veza energije, nežno prizvana iz najposebnijih znakova koji učvršćuju volju na putu posebnih rituala.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-19.jpg{/rokbox}

Zaključci

Dakle, u analizama fenomena vanzemaljskih otmica otkrivamo određeni broj stvari.

1. Bogovi ne postoje, već su naši manipulatori.
2. ne postoje ni vanzemaljci dobri, ni vanzemaljci loši već samo vanzemaljci
3. sve je već zapisano u mitovima, a ne u istoriji
4. steći svesnost znači shvatiti da je čovek budućnost univerzalne evolucije.

I, dakle, moramo reći da nakon što se oslobodimo vanzemaljaca moramo, takođe, izbegavati da nas kontaktira Prvi Čovek, budući da je on taj koji je pokrenuo ovo pozorište.

Moguće je učiniti nešto, dovoljno je želeti to.

Geneza II: Bogovi iz doline Inda

Corrado Malanga

Uvod

U prethodnom delu koji se zove "Geneza", uzeli smo u obzir da se panteon vanzemaljaca, bestijarij koji je opisan tokom stotina seansi regresivne hipnoze koje su vođene nad našim otetim, praktično podudara sa opisom Bogova iz panteona bilo jevrejskog ili egipatskog. Jevrejska Kabala je bila prikaz univerzuma kakav su, uostalom, opisivali naši oteti i nije nam promaklo kako je ovaj panteon proizašao iz preizraelske kulture to jest egipatske i vavilonske.

Pre nego što nastavimo ovo izlaganje , moramo se još jednom zaustaviti na nekim pitanjima. Prvo je vezano za pogrešno jevrejsko izraelsko jednobojstvo. Jevreji, u stvari, nisu monoteistički već jednokulturni narod.

To znači, da od svih Bogova koje imaju, priznaju jednog kao superiornog u odnosu na druge i obožavaju onog koji je i osnivač, po tradiciji njihovog naroda, Izraela, pravog primera države-crkve, kao što su Vatikan ili Tibet na primer, gde se pod državom-crkvom podrazumeva ona država u kojoj je vrhovni vladar božanstvo osnivač.

Na određeni način, čak je i stari Egipat bio primer države-crkve, gde je kasta sveštenika zapravo bila ta kojoj je poverena moć, i gde je Faraon bio prikaz Boga na zemlji: pomalo kao Papa ili Dalaj Lama danas. Na primer, kada je figura Mojsija, već smo rekli da je ta figura vezana za faraona monoteistu Tutmoza trećeg, susrela Boga u pustinji on mu se ovako predstavio:

"Ja sam Bog Avramov...želiš li da budem i tvoj Bog? "

Tutmozes, to jest Tutov sin, prihvata: i od tog momenta Bog JHWH će biti izabran među svim ostalim.

Već smo naglasili da su Jevreji, zapravo, ukrali panteon Bogova od Egipćana, gde JHWH "izgleda" igra (otima: prim.aut.) ulogu Boga prve generacije tj. "nikad rođenog", dakle Amona, dok figura Isusa preuzima ulogu Ra, Boga sunca. Ali, zapravo su i Egipćani krali iz vavilonske kulture takve Bogove i ističe se da, iako je, s jedne strane, tačno da, vraćajući se u prošlost, sećanja i legende bivaju sve nejasnije, s druge strane, kao u igri sa telefonom bez žica, polako se stiže do izvora mita, što je više povezano sa stvarnošću nego što opisuje. Dakle, ako se vratimo u vremenu, moramo silom prilika, zameniti Isusa sa Hristom to jest Krišnom. Ali, ko je zapravo Krišna i u kakvom je odnosu sa panteonom Bogova-đavola-vanzemaljaca koji smo stvorili u prethodnom radu pod naslovom Geneza?

Povratak korenima

U prethodnom radu doveli smo u vezu simbole povezane sa nastankom, kako su nam ga opisali oteti, polazeći od Svesti koja je proizvela dva kreatora i tako dalje.

S lakoćom smo pokazali kako je sve to bilo detaljno opisano u hebrejskoj Kabali.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-20.jpg{/rokbox}

Sada smo bili spremni da učinimo sledeći korak unazad, u potrazi za Bogovima iz doline Inda, to jest za vanzemalcima koje su opisali stanovnici ove planete pre više od dvanaest hiljada godina.

U mitu je zapisano sve pa, dakle, ako pratimo mit i legende vezane za njega, otkrićemo neverovatnu podudarnost mišljenja bilo kog mesta i vremena, što pokazuje, još jednom ako je potrebno, da se mit nalazi u čoveku jer ne postoji sadašnjost i prošlost ili budućnost, već se sve dešava sada, i zbog toga mit predstavlja večnu stvarnost sa svim svojim Bogovima, njegovim legendama koje su bile, jesu i biće. Jedino što se menja je tumačenje, kojim naš um pokušava da nas snabde, zbog različitih preduslova sadržanih u svakome od nas.

Mit o Oanesu, čoveku-ribi

Na put ka povratku korenima povelala nas je figura jednog antropomornog božanstva u obliku ribe, tipična za afričke i vavilonske civilizacije, čiji se mit očigledno ponavljao sve do našeg vremena. Takvo božanstvo je privuklo našu pažnju jer smo, u bestijariju vanzemaljaca koje su

opisali naši oteti, vanzemaljaca uostalom pretežno antropomorfnih, svedočili opisu zmija, vodozemaca, insekata, ptica, sisara ali je, začudo, nedostajala jedna ličnost koju smo tu morali očekivati: riba. Nedostajao je vanzemaljac-riba. Možda je onda nedostajao i Bog-riba?

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-21.jpg{/rokbox}

Štaviše, u idejnoj obnovi vanzemaljaca u Ratovima Zvezda, uspešnoj televizijskoj seriji koja govori o Amerikancima u osvajanju svemira, postojala su bića ribe, Galamiti. Ali začudo, ova bića se nisu javljala u našim radovima sa regresivnom hipnozom.

Govorio je da se zove Oanes. Po orijentalnoj mitologiji pojavio se iz Eritrejskog mora i bio je životinja obdarena razumom; čitavo njegovo telo bilo je kao u ribe; ispod riblje glave imao je još jednu glavu i ljudske noge, spojene na riblji rep. Čak su i njegov glas i način izražavanja bili ljudski i artikulisani. Oanes je ostao među ljudima bez hrane, i učio one koji su još uvek bili veoma primitivni, pismima, naukama, umetnostima i veštinama, uključujući i agrokulturu. Svako veče vraćao se u more i ostajao u vodi jer je bio vodozemac; napisao je i knjigu o poreklu stvari i civilizovanom životu. Posle njega pojavila su se druga bića slična njemu koja su se zvala APKALLUS. O imenu Oanes postoje mnoge pretpostavke: vezano je za morskog boga Ea (Ea-khan = Ea riba), ili upravo za Joanana, Jovana Krstitelja ili za Jonu.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-22.jpg{/rokbox}

Ko je i šta je, zapravo, bilo to misteriozno biće? Fantastično i legendarno stvorenje kojem se pripisuje neočekivana evolucija ljudskog društva ili, kako potvrđuju mnogi stručnjaci za neidentifikovane leteće objekte, posetilac iz svemira u misiji na zemlji? Ovu poslednju ideju podržava nemački naučnik, Ulrrich Dopatka koji, s lakoćom, u "telu ribe" vidi deformisano podsećanje na vodozemačko svemirsko odelo. "Oanes" kaže Dopatka "je ime koje na staro-sirijskom znači "stranac". Prvi koji je govorio o Oanesu bio je biblijski patrijarh Enoh. Evo kako je opisan ovaj neobičan prepotopni susret, u etiopskoj verziji "Enohove knjige" (II-I vek pre Hrista). " Njihova odeća je bila bela, a njihova lica providna kao kristal" , piše Enoh. "Oni mi rekoše da je svemir nastanjen i bogat planetama koje čuvaju anđeli Veglianti ili Vigilanti (čuvari); i pokazaše mi Kapetane i Šefove Redova Zvezda. Pokazaše mi dvesta anđela koji imaju vlast nad zvezdama i nebeskim službama; oni lete pomoću svojih krila i kruže oko planeta". Od misterioznih "Sinova Svetaca" Enoh doznaje da svemir kontrolišu dve vrste anđela. Prva vrsta su tipična biblijska stvorenja, bića svetlosti, superiorni u odnosu na čoveka po prirodi i po mudrosti, u direktnom kontaktu sa Svevišnjim; nazvani Heruvimi, Serafimi i Ozanini i koji snabdevaju porukama otimajući osobe na nebo ili, kako precizira jedna slovenska verzija Knjige, "upadajući u spavaću sobu". Drugi, zvani Veglianti ili Vigilanti (čuvari) su propala rasa koju "Knjiga Enoha" definiše kao "nekada svete, čiste duše koje žive večnim životom, bivaju zaražene krvlju žena", očevi jednog plemena "giganata, izopačenih bića zvanih zli duhovi", koji su istrebljeni potopom.

<http://www.tanogabo.it/mitologia/Index.htm>

I u Americi, Maje su obožavale biće vodozemca koje su zvali "Uaana" što znači "onaj koji boravi u vodi".

Filistejci su obožavali biće vodozemca zvano Dagon (ili Odakon) koje je predstavljeno, zajedno

sa svojom pratnjom Atargatis, sa repom ribe i telom čoveka. Dagon pripada istom jezičkom korenu kao "Dogon", ime jednog plemena sa Malija koje obožava Noma, superiorno biće sa telom ribe, posrednika čitave njihove kulture, koje se vratilo među oblake u unutrašnjost "usijanog jajeta". Na Rodosu, konačno, nalazimo Telkine, božanstva vodozemce obdarene magijskim moćima, koje je Zevs proterao sa ostrva jer su pokušali da "mutiraju" klimu.

<http://www.colapisci.it/>

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-23.jpg{/rokbox}

Dogoni imaju posebna astronomska znanja i dobro poznaju zvezdu Sirijus, i čak znaju za postojanje njene dvojnice, Sirijus B, koja nije vidljiva golim okom. Takva znanja su Dogonima verovatno dala upravo ta čudna stvorenja koja su učila ljude da prežive i obrađuju polja na racionalniji način.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-24.jpg{/rokbox}

Sirijus A i B na fotografiji i kako ih Dogoni opisuju.

Osim toga, u tekstu pod nazivom "Enigma Dogona", Kolin Vilson tvrdi da jedan drugi antički hroničar, Abiden, Aristotelov učenik, govori o kraljevima Sumera i spominje "jednog drugog poludemona, veoma sličnog Oanesu, koji dolazi po drugi put iz mora". On spominje i "četiri ličnosti koje su bacale duplu senku", misleći, pri tom, navodno na polu-ljude polu-ribe, "koje su se pojavile iz mora". Na kraju, Apolodor iz Atine piše da se u vremenu Amenona, Kaldeona "pojavio Musaurus, Oanes, Anedotus, izlazeći iz voda Persijskog Zaliva", a kasnije "četvrti Anedotus izašao je iz vode i bio polu-čovek polu-riba". I tokom vladavine kralja Eudoreska pojavio je još jedan čovek-riba po imenu Odakon. Apolodor definiše Oanesa kao Anedotusa (po Vilsonu, značilo bi odbojan: prim. aut.).

Posmrtne mistifikacije

Polako, kako vreme prolazi, gubi se originalna ideja o Bogu-Ribi, međutim prenose se neki simbolički aspekti. Tako se figura Isusa poredi sa simbolom ribe, ali ne toliko da bi se setili Boga Oanesa, sa kojim Krišna ima samo posredne odnose, kao što ćemo videti kasnije. Hrišćani su za vreme Rimljana bili predstavljeni kao jedna tajna sekta i kada su se susretali imali su način raspoznavanja pomoću tajnih simbola. Ako bi jedan Hrišćanin načinio štapom jedan znak, a drugi svojim štapom dovršio taj crtež ribe: eto boljeg sistema, i manje poznatog od krsta, kako bi se identifikovali.

Već od prvog veka, Hrišćani su napravili akrostih od reči za ribu na grčkom "ichthys" Iesus Christos Theou Yios Soter, (ICTYS) što u prevodu znači Isus Hristos Sin Boga Spasitelja. Grčka reč Ichthus (Iota Chi Theta Upsilon Sigma), koja se izgovara ich-thoos, je reč korišćena u Novom Zavetu za reč "riba". I, na kraju, pronalazimo sličnosti mita o Oanesu sa mitom o korišćenju Tijare za visoko sveštenstvo Vatikana, gde ova neobična kapa proizilazi upravo iz mita o Oanesu, Bogu-ribi. Ali, ko bi to rekao, zar ne?

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-26.jpg{/rokbox}

http://www.jubeljahr2000.de/it/tiara_mitra.html#oben

Vratimo stvari na svoje mesto

Mit o Čoveku-ribi je postojao i postoji u svako doba, idejno čak i u knjigama i naučnofantastičnim romanima, dakle, morao je biti objašnjen i u panteonu antičkih Bogova Vavilona i šire. Ali, osim Vavilona, tu je i civilizacija u dolini Inda. Dakle, riba se pojavljuje i u jednom svetom ikonografu Višnjinih Avatara, gde je božanstvo predstavljeno kako se pojavljuje iz usta ribe, i pošto je i sam riba, legenda se tumači kao "spasitelj" sveta u "potopu" koji će doći. Krenuli smo od ovog nagoveštaja pokušavajući da postavimo Višnu u naš mozaik i bestijarij vanzemaljaca. I bilo je lako.

<http://www.esonet.org/simbolismo/>

René Guénon, u jednom članku iz 2003. godine, prevela sa španskog Ana Polino, o simbolizmu ribe (posebno polipa, delfina) pre svega u vedskoj i helenskoj tradiciji i njihove simboličke odnose sa hrišćanstvom, kaže:

...A, na prvom mestu, u pogledu preistorijskog porekla ovog simbola, spremni smo da mu priznamo nordijsko poreklo, možda upravo hiperborejsko (severno). Šarbone upozorava na njegovo prisustvo u severnoj Nemačkoj i Skandinaviji i mislimo da se u ovim regionima verovatno veoma blizu nalazi tačka polaska, u odnosu na centralnu Aziju, gde je bez sumnje donet tom velikom strujom, uzdignutom direktno iz iskonske Tradicije, koja je u nastavku morala dati mesto doktrinama Indije i Persije. Postoje, zapravo, u Vedi i Avesti, različiti tekstovi koji veoma eksplicitno potvrđuju hiperborejsko poreklo Tradicije, koji upravo pokazuju osnovne etape njenog silaska prema jugu; čini se da su slična sećanja, na zapadnoj strani, bila sačuvana u keltskim tradicijama, koje je bez sumnje teško rekonstruisati samo sa fragmentiranim podacima koji su dospeli do nas. Treba primetiti, iz drugog ugla, da najčešće neke vodene životinje imaju ulogu, pre svega u simbolizmu naroda severa: navešćemo kao primer samo polip, posebno raširen među Skandinavcima i Keltima, prisutan takođe i u antičkoj Grčkoj kao jedan od osnovnih motiva u mikenskoj ornamentaciji. Druga okolnost koja potvrđuje ova naša razmatranja je da se u Indiji, pojava u obliku ribe (Matsyaavatara) smatra prvom od svih manifestacija Višne, koja se postavlja u sam početak sadašnjeg ciklusa, dakle u neposredan odnos sa tačkom nastanka iskonske Tradicije. Nije zaboravljeno, u vezi sa time, da Višnu predstavlja Početak božanski, poštovan posebno u njegovom aspektu čuvara sveta; ta uloga je bliska onoj "Spasitelja", ili još bolje, ova poslednja je kao jedan njegov poseban slučaj. Zapravo, Višnu se pojavljuje kao "Spasitelj" u nekim od svojih manifestacija, koje odgovaraju kritičnim fazama istorije našeg sveta, na način da se mogu interpretirati kao "nagoveštaj" Hrista, ne računajući da je poslednja manifestacija, Kalkin-Avatara, "Onaj koji je na belom konju" koja će se ostvariti na kraju ovog ciklusa, opisana u Puranama na način potpuno identičan onome što se nalazi u Apokalipsi. Ova sličnost, veoma neobično tačna, nije mesto za zaustavljanje; već se vraćamo ribi, ističemo da je ideja o "Spasitelju" jednako povezana, na eksplicitan način, sa svojim hrišćanskim simbolizmom, pošto se poslednje slovo grčkog ikhthys tumači kao inicijal od Soter, što, bez sumnje, nema ništa zajedničko sa Hristom, ali postoje, uprkos svemu, simboli koji aludiraju direktno na neka njegova druga obeležja i koji ne izražavaju formalno ovu ulogu

"Spasitelja".

U obliku ribe, Višnu se, na kraju Manvantara koji prethodi našem, prikazuje Satjavarti, koji će sa imenom Vaivasvata, biti Manu ili Zakonodavac sadašnjeg neba. On mu objavljuje da će vode uništiti svet, i naređuje mu da sagradi Barku u kojoj moraju naći utočište izvori budućeg života. Zatim, još uvek u istoj pojavi, upravljajući on sam Barkom na vodi tokom kataklizme. [...] Postoji, u Matja-Avataru, još jedan aspekt koji mora posebno privući našu pažnju: posle kataklizme, ili bolje na samom početku sadašnjeg Mavantara, on će doneti ljudima Vede, što se mora razumeti, po etimološkom značenju reči (koja potiče od korena vid- "znati") kao Nauka savršenstva ili Znanje sveto u svojoj potpunosti, po etimološkom značenju te reči (koja potiče od korena vid- "znati": dakle, Znanje izvanredno). Ovde postoji jedna od najjasnijih aluzija na prvobitno Otkrovenje: kaže se da Vede postoje beskonačno, budući same po sebi prethodnice svih svetova; ali, na neki poseban način, sakrivene su ili zatvorene tokom kosmičkih kataklizmi, koje razdvajaju različite cikluse, pa se zato moraju manifestovati ponovo nakon svakog ciklusa. Potvrda večnosti Veda je, s druge strane, u direktnom odnosu sa kosmološkom teorijom o prvobitnosti zvuka među čulnim kvalitetima (kao upravo kvalitet Vazduha, Akâça, koji je prvi od elemenata); i na kraju, upravo ova teorija nije ništa drugo već ona o stvaranju Reči Božije (Logosa): prvobitan zvuk je ona Reč božanska iz koje su, po prvom odeljku jevrejskog Postanka, nastale sve stvari. Zbog toga se kaže da su Mudraci prvih epoha "čuli" Vede: Otkrovenje, pošto je delo Reči Božije, kao stvaranje samo, je upravo "slušanje" za onoga koji ga prima; reč koja ga određuje je Shruti, što doslovno prevedeno znači "ono što se čulo".

Tokom kataklizme koja razdvaja ovaj Manvantar od sledećeg, Vede su bile zatvorene, savijene u ljušturi (shankha), što je jedno od osnovnih svojstava Višne. Dakle, smatra se da ljuštura predstavlja nešto što sadrži zvuk, prvobitan i večan (akshara), to jest jednosložnu reč Om, koja je lično ime Reči Božije, a u isto vreme, sa svoja tri elementa (AUM) suština trostruke Vede. S druge strane, ova tri elementa (mantre,) raspoređena grafički na jasan način, formiraju upravo shemu ljušture; i, u jednom dosta jedinstvenom skladu dešava se da ova shema predstavlja i oblik ljudskog uha, organa čula sluha koji, u stvari, mora biti pogodan za primanje zvuka, mora biti uređen u skladu sa prirodom samog zvuka. Sve ovo vidljivo dotiče neke od najdubljih misterija kosmologije. Ali ko još, u duhovnom stanju koje stvara moderan mentalitet, može shvatiti istine koje pripadaju ovoj tradicionalnoj nauci? "

Trimurti

Bilo je neophodno umešati se u religiju, ili još bolje u vedsku religioznu tradiciju iz dva osnovna razloga. Prvo, zato što nam je to bilo najstarije na raspolaganju, a drugo, jer što se bliže ide ka izvoru to će informacija biti manje izmanipulisana istorijom i istoričarima.

Tako pronalazimo da u Indiji postoji ideja o postanku sveta koja je u rukama Trimurti Trojstva, koje odgovara Svetom trojstvu u Hriščanstvu.

U hinduističkoj religiji, Trimurti (od sanskritskog त्रिमूर्ति trimūrti, "onaj koji ima tri oblika"), često definisano kao "hinduističko trojstvo", označava tri osnovna božanska aspekta, koji se manifestuju u oblicima tri važna Deva arhetipa:

- Brahma je Kreator (Stvoritelj)
- Višnu je Čuvar
- Šiva je Uništitelj

To Trojstvo se često zamišlja kao jedinstveno božanstvo, predstavljeno sa tri glave na jednom jedinom telu (sanskritski: trishiras, "trostruka glava").

Po verovanju u Trimurti, ove Božanske figure su, jednostavno, različiti aspekti povezani u jednom jedinstvenom Bogu (koje se zove i Īśvara ili Saguna Brahman), pojava slična Trojstvu iz hrišćanske religije ili trojstvima mnogih indoevropskih božanstava (Odin, Tor i Frejr; Jupiter, Neptun i Pluton, itd).

Tako, ako krenemo da istražujemo dubinski, ova tri aspekta trimurtija, naći ćemo se pred mogućnošću da napravimo grešku u tumačenju. Istina je da je Trimurti sačinjen iz tri stvari, ali je tačno i da one nemaju nikakve veze sa tri figure iz sadašnjeg katoličanstva, odnosno; Otac, Sin i Sveti Duh, koji su vezani za dušu, um i duh, nalaze se u telu kao Tabernakl Svetog Trojstva.

Trimurti, međutim, ima veze sa trostrukom manifestacijom kreacije u kojoj je Braman Svest, Kruna kabalističkog drveta života, Višnu je prvi kreator, odnosno Mudrost, po Kabali, i na kraju Šiva je drugi Kreator, odnosno inteligencija. Ali Brama je nešto drugo!

Ako pokušamo da uporedimo Šivu, Višnu i Bramu sa tri figure koje proističu iz opisa duša pod dubokom hipnozom, imamo neverovatne potvrde. Ali pođimo redom.

Brama

U hinduističkoj religiji, Brahma ili Brama predstavlja jedan od aspekata Boga, takođe i prvu Osobu u Trimurtiju (to je Sveto Trojstvo u hinduizmu, koje čine Brahma, Višnu i Šiva), u kojem se prepoznaje kao Kreator.

Brama nije isto što i Braman; dok ovaj drugi simbolizuje pojam nepromenljivosti, večnosti, imanencije i transcendentalne stvarnosti, Osnovu svih bića, Brama je jedan njegov predstavnik kao što su i druga personifikovana božanstva; Braman sa svojim svojstvima, u osnovi svestan samog sebe, označava jedan vid Išvare.

Brama je prvo biće koje nastaje na početku svakog kosmičkog ciklusa (ili kalpe), predstavlja prvo ispoljavanje Bramana i zbog toga se smatra za arhitektom univerzuma, ocem svih bića. Prikazi Brame označavaju razne elemente, od kojih svako od njih ima svoju vrednost i svoje sopstveno značenje:

tradicionalno je predstavljen sa četiri glave, četiri lica i četiri ruke, a takođe i sa četiri noge, pri čemu je svaka glava namenjena da izgovara po jednu od četiri Veda.

U četiri ruke drži:

- čašu sa vodom, koja se koristi za stvaranje života odnosno označava simbol **uma**.
- brojanicu koja računa prolaznost vremena, simbol **duha**.

- tekst Veda, simbol i opis **duše**.
- lotosov cvet kao simbol večnog života, drvo života, simbologija DNA, **telo**.

Voda je arhetip uma: ne zaboravimo da se u vežbi mentalne simulacije (SIMBAD), koju smo predstavili u drugim člancima, um često izjednačava sa vodom, i boju koju subjekat pod Simbad-om navodi jeste boja vode.

U Simbad-u je prolaznost vremena označena pojmom duhovnosti i ima boju vatre, dok je duša u svim kulturama predstavljena bezvremenošću i emocijom, i stoga je za Junga i primitivne narode njeno sedište u srcu.

Budući da je Vrhovni Princip kosmosa, Brama ima svoje sedište u srcu, čovekovom centru života. Srce je organ koji simbolično predstavlja integralnu celinu (ujedinjujući fizičko telo, polje energije i božanski duh). U stara vremena se govorilo da je srce sedište inteligencije upravo zbog toga što se poistovećivalo sa staništem Univerzalne Inteligencije.

Završni deo Veda, Upanišade kažu :

„U Brami-Puri, sedištu Brame nalazi se stanište unutar kojeg je mala šupljina ispunjena Etrom; potrebno je tražiti ono što se nalazi na tom mestu i prepoznaće se ...Ovaj Princip koji boravi u srcu je manji od zrna pirinča, manji od zrna žita, manji od zrna slačice, manji od zrna prosa, manji čak i od klice u zrnu prosa; taj Princip koji se nalazi u srcu je čak veći i od Zemlje, veći i od atmosfere, veći od neba, veći od svih tih svetova zajedno.“

Ovaj pojam smo u našim prethodnim radovima već bili opisali terminom „luminator“: sedište svesti, odnosno Bramana.

Izvorni lotosov cvet, sa tri latice, za Egipćane i istočnjake kao i za nordijske narode sa varijantom simbola Triskel, predstavlja drvo života gde cvet označava telo koje sadrži tri komponente: dušu, um, duh.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-27.jpg{/rokbox}

Braman

Braman sadrži četiri aspekta Brame tj. telo, um, dušu i duh, ili još bolje rečeno rečima evropskih alhemičara, zemlju, vodu, vazduh i vatru. Dakle, Brama je celokupnost manifestacija tj. tela, uma, duše i duha koji je prvi stvoren od strane Bramana. Braman, nakon što je stvorio preduslove za stvaranje ostalog, stvara svoje prve dve kreacije: one što ih mi nazivamo dva kreatora: Višnu i Šiva.

I, ovde nailazimo na prva iznenađenja.

Višnu

Ovo je prvi kreator, onaj kojeg mi tako imenujemo.

Višnu se smatra sveobuhvatnim božanstvom, sa različitim aspektima. Poznata je kao puruša maha puruša ili paramatma, Uzvišena Duša ili kao šešin tj. Celokupnost, koja sadrži sve duše. Predstavlja takođe i Bagavat gde termin бага(bhaga) označava Slavu Božiju. Vremenom Višnu se inkarnira u svojih deset manifestacija koje su ispod poređane po redu. Deset Avatara Višne ili Desavatara imaju hronološki red:

- Matsja (matsya), riba
- Kurma, kornjača
- Varaha, vepar ili divlja svinja
- Narasimha, čovek-lav (Nara-čovek, simha-lav)
- Vamana, patuljak
- Parashurama, Rama sa sekirom, stanovnik šume
- Rama, Sri Ramachandra, princ kraljevstva Ayodhy
- Krišna (označava tamno ili crno)
- Balarama ili Buda
- Kalki („Večnost“, „vreme“ ili „Rušilac Zla“) koju hiduistička tradicija čeka na kraju Kali Yuge, savremeno doba.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-28.jpg{/rokbox} Ovde nailazimo na prvo iznenađenje. Dobri Višnu se inkarnira prvo u Ribu. To je ono što smo već naznačili sa Prvim Čovekom (PM), ono što je u jevrejskoj Kabali Adam Kadmon, takođe je i riba, Oannes. Pitaćete, zašto baš riba? Zato što je simbol ribe povezan sa dva važna aspekta naše prošlosti, jednim potpuno realnim i drugim idejnim i simboličnim. Prvi aspekt, realni, povezan je sa evolucijom. Naime, od riba su potekli vodozemci, a od njih su nastale ptice, zmiје i sisari. Stoga, prva kreacija se mora inkarnirati i manifestovati u ribi. Naime, prema teoriji evolucije čini se da bi se moglo pretpostaviti, da na planeti nije bilo uslova za promenu, ribe ne bi imale nikakvu želju da izađu iz vode da bi preživele i ne bi dale život narednim vrstama. Riba bi evoluirale kao takve. Takođe, neki tvrde da je humanoidna forma najpraktičnija forma za opstanak, i to bi trebalo da je glavni razlog zašto vanzemaljci koje srećemo na ovoj planeti imaju antropomorfnu humanoidnu formu.

Da su klimatski uslovi na planeti primorali ribe da izađu iz vode, one bi se za nekoliko milijardi godina transformisale u vodozemce. Ali bi čak i oni, vremenom, poprimili humanoidni izgled, sa dve noge, dve ruke, dve nozdrve, dva oka i tako dalje, iako sa milion različitih mogućih varijanti, kao uspomenu na njihovu prošlu DNA. Prema tome, prvi čovek Adam Kadmon ili prva manifestacija ili inkarnacija Višne, može da bude samo čovek-riba. Postoji i drugi razlog koji, iako samo idejno, želi da nam saopšti da je prvi čovek bio riba ili da je imao neke veze sa vodom. Naime, prema legendi o Velikom Potopu, prvi čovek spasava čovečanstvo od katastrofe koju je sam izazvao i prema tome, on je biće koje deluje na vodeni svet, naseljava ga i manipuliše njime.

<http://www.magikwand-webdesign.com/vishnu.html>

Voda koja je specifičan ambijent, podseća na primitivni element od kojeg život potiče i na fluidno stanje prvobitne haotične materije. Riba spasava od potopa prvog čoveka, Manu-a tako što ga prevozi u jednoj barci.

Korespondencije sa Pistis Sofijom

U prethodnom članku pod naslovom Postanak, otkrili smo kako Adam Kadmon ili Prvi Čovek proizvodi seriju kataklizmi, od kojih je, hronološki pričano, poslednji Veliki Potop, da spreči Čoveka da razume i shvati božiju tajnu ili još preciznije, da ga spreči da postane svestan da je on duša. Tako PM (prvi čovek), Oannes ili kako god želite da ga nazovemo, Višnu u svojoj prvoj inkarnaciji, s jedne strane žele da unište čovečanstvo ali, s druge strane, ne mogu dozvoliti sebi taj luksuz da unište sve kontejnere duše. Oni samo žele da uspire, ili tačnije, blokiraju proces osveščivanja, koji je čovek pokrenuo ne bi li otkrio svoju dušu. Dakle, s jedne strane, Matsya, riba izaziva potop, ali s druge, pokušava da spasi nekoliko ljudi: Noa (kod Jevreja), Upnapistin (kod Vavilonaca), Manu (kod Hindusa) da bi ljudska rasa mogla da nastavi sa životom makar i u teškoći, i da bi mogla da konstruiše još zamki za duše. Duše koje služe PM-u, kao što smo unapred videli, da bi mogao da uvede u ljudske kontejnere delove duše samog Prvog Čoveka. Tako će duše inkarnirane u PM-u iskusiti smrt kroz umiranje ljudi ali ne i kroz umiranje svih Adama Kadmona koji bi inače živeli večno, krađući čoveku sa ove planete iskustvo smrti.

Tako u Pistis Sofiji, ili Knjizi Spasitelja, apokrifni spis (jevanđelje) gnostičkog porekla, napisan na koptskom jeziku najverovatnije u drugoj polovini III veka, nalazimo tajno otkrovenje vaskrslog Isusa pred okupljenim učenicima (među kojima i Mariju Magdalenu, Bogorodicu i Martu) tokom narednih 11 godina nakon njegovog uskrsnuća. Budući da je bio zagubljen vekovima, počeo je da se proučava tek od 1772.god.zahvaljujući Askew kodeksu. Pronađene su i razne varijante među papirusima iz Nag Hamadija 1945, ali ono što nas sad interesuje od tog teksta, jeste kosmogonija univerzuma gde ženske figure zauzimaju ogromni značaj, i možda su baš zbog toga ovakvi traktati izopšteni iz uopšte razmatranja naše katoličke Crkve, isto kao i kod Jevreja i kod Islamista, tri sveta koja su apsolutno muška.

Jedan veliki deo ovog pronađenog dela je posvećen ženskim figurama, ali je očigledno da takve figure ne inkarniraju figuru Eve iz zemaljskog raja ili njene ćerke ili emanacije. Jasno govore o duši. Eva nije prva žena u zemaljskom raju niti je Adam prvi čovek, već predstavljaju, u ovom spisu, ženski princip duše i muški princip duha. Navodimo ovde taj tekst koji je uzet iz traktata o Anđelima koji su izdali Giorgio Agamben i Emanuele Coccia (Neri pozza, Vićenca, 2009) zato što u ovom delu Anđeli ili Arkonti predstavljaju deo Pč (prvog čoveka).

Ali pročitajmo neke delove ovog teksta:

Eva ponovo beše trudna: rodi Noreu i reče: " On je rodio (stvorio) za mene devicu kao pomoć za naredne generacije ljudi". Ovo je devica koju nikakva sila nije zaprljala. I tada su ljudi počeli da se množe i da postaju bolji.

Ženski princip stvara ženu odnosno, od nje vodi poreklo jedna njena manifestacija pod formom duše. I tako su ljudi postali bolji zato što su postali svesni. Ali, stvari su krenule naopako za ljude.

Arhonti su se skupili među sobom i rekli: "Hajdemo, našim rukama prizovimo potop i uništimo svako meso, od čoveka do zveri". Ali kada je arhont snage prepoznao njihov plan, reče Noi: „

napravi sebi barku od drveta koja ne truli i sakri se u njoj i ti i tvoja deca, sa zverima i pticama sa neba, velikim i malim i odvedi ih na vrh planine Sir“. Tada Orea (Norea, duša, prim.aut.) ode do njega, i pošto je želela da se popne u barku, ovaj joj ne dozvoli. Ona dunu na barku i zapali je. On napravi barku drugi put.

Noa mora biti spasen od strane arhonta (PM-a) zato što se kontejneri duša moraju spasiti, ali moraju ostati glupi, stoga, duša se, na momenat, ne sme popeti u barku. Duša čiji arhetip je vetar duva na barku i ona se zapali, kao u slučajevima samosagorevanja ili sagorevanja vanzemaljaca koji su bili isprovocirani od strane žrtava otmice, odnosno od strane njihovog duševnog dela, za vreme njihove pobune. Međutim, priča se ne završava ovde.

Arhonti su joj krenuli u susret s namerom da je prevare: najveći među njima joj reče: „tvoja majka Eva potiče od nas“. Ali Norea se okrenu i reče im „vi ste arhonti tame, vi ste prokleti, vi ste upoznali moju majku, međutim upoznali ste vaše priviđenje. Ja, ustvari, ne potičem od vas, već sam došla od gore. Arogantni arhont joj uzvratu svom snagom i lice mu postade crno kao zemlja. Reče joj smelo „ti treba da budeš naša robinja kao što je bila i tvoja majka Eva“.

U ovim rečenicama pronalazimo upravo onu situaciju za koju nam je duša otetih govorila. S jedne strane stoji PM koji želi dušu po svaku cenu jer je smatra svojom robinjom, a s druge duša koja ne želi da robuje. Sem toga, ima jedna stvar koja postaje sve jasnija i jasnija. Duša u hipnozi, a čak i u mentalnoj simulaciji, kaže da je PM kontejner unutar kojeg, zapravo, nema duše koja u stvarnosti obitava u ljudskim telima, već postoji neka vrsta njenog odraza u ogledalu, koje služi da bi PM mogao nekako da živi tokom tog perioda u kojem duša boravi u ljudskim kontejnerima.

Neverovatno je kako je moguće tumačiti simbolizam tih priča polazeći od iskustava hipnoze, beležeći razgovore koje duša vodi sa nama. Priča se nastavlja sa silaskom Eleleth, simbolom mudrosti koji pomaže Norei da se oslobodi od arhonta.

U jednom drugom delu teksta, ona koja je stvorila Evu koja će kasnije stvoriti Noreu, Sofija kao princip svesti, priča sa kreatorom, ili bolje arhontom, ili PM, ili Adamom Kadmonom naizmenično i evo kako se izražava:

„Ja sam Bog i nema nikog van mene“. To izgovorivši, zgreši protiv svih besmrtnih, ali oni primiše njenu reč i sačuvaše je (odnosno, pustili su da kaže, prim.aut.). Smatrajući to za arhontovu bezbožnost, Pistis se uznemiri i ne pokazavši se reče „ti grešiš Samael“ tj. slepi Bože. Postoji, još pre tebe, jedan sjajni besmrtni čovek, on će se manifestovati u telima koje ste vi oblikovali, on će te zgaziti, kao ove slomljene glinene ćupove; ti i tvoji ćete sići kod tvoje majke u ambis. U stvari, na kraju će iščeznuti sva neuspelost koju će istina izneti na videlo. Proći će i biće kao što nikada nije bilo.

To je ono što nam duša otkriva u hipnozi kada kaže...PM će biti primoran da siđe dole i izgubi besmrtnost. Sjajni besmrtni čovek su ljudi sa dušom sa ove i drugih planeta zato što se u njima manifestovala duša, u telima koja su oni sami (vanzemaljci prim. prev.) napravili da bi ih koristili kao kontejnere duše.

Dve duše u Pistis Sofiji

Kao što znamo, postoje dva izvora duše: jedan koji dolazi od prvog kreatora i drugi koji potiče od drugog kreatora, onog koji kreira stvari bez tela i koristi tela stvorena od strane prvog kreatora. Prilikom pažljivog čitanja Pistis Sofije, čini se da je ovaj problem dobro opisan unutar ovog gnostičkog teksta. Pistis, svest, gnoza, stvara Evu, duševni deo univerzuma, koja rađa dve kćeri: jedna je Norea (Orea), a druga je Zoe. Kada Norea zatraži od anđela Eleleth-a da je poduči o pravoj prirodi arhonta, ona sazna koliko su oni zli, ali isto tako sazna da postoji i druga Evina ćerka, Zoe koja će kao i ona da uhvati Akeronte i da ih prijavi odnosno, da prijavi njihov greh gordosti(oholosti).

Dok Norea predstavlja duševni deo prvog kreatora, Zoe predstavlja duševni deo drugog kreatora, koja nema takva iskustva, i Pistis Sofija je podučava o onome šta se desilo. Ona joj sedi sa desne strane (arhetipska zona duše, odnosi se na desnu hemisferu mozga gde obitava duša i jungovsko nesvesno, prim.aut.).

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-29.jpg{/rokbox}

Reinkarnacije Višnu

Dakle, prva inkarnacija Višnu je PM, čovek-riba, onaj koji je izazvao veliki potop iz straha da ne izgubi dušu, iz straha da ne postane smrtan pred pravim ljudima. Sledeći avatar je Kurma, kornjača, koji simbolizuje prelazak iz vodene egzistencije u zemljanu. I, u stvari, nakon mitoloških ljudi-riba, dolaze druga stvorenja, druge indirektno inkarnacije Višne, koji su ništa drugo do naši vanzemaljci. Na prvom mestu nalazimo vodozemne vrste Sauroide. Treći put, Višnu se pokazuje kao vepar, oslobađa zarobljenu zemlju na dnu okeana i osveštava je, već učvršćenu, da bude potpora životinjskom svetu. Poslednja faza tranzicije, ona između životinjskog stanja i ljudskog, krije se u čoveku-lavu, zverska odora presvučena od boga da bi uništio demona koji se protivi njegovom kultu. Čovek-lav, Narasimha, čini se da nas vodi do mita o vanzemaljcu Orange sa vertikalnim zenicama i crvenom grivom. Peti avatar je „patuljak“ Vamana koji je sišao na zemlju da bi oduzeo zlom Baliju vladavinu nad svetom sa tri simbolična koraka, koji vraćaju božiju vlast zemlji, atmosferi i nebu. Fizički, mogli bismo reći da je ova vrsta vanzemaljca onog sa glavom u obliku srca. U hinduizmu, Parashurama Bhargava je ime šestog avatara Višne, peti sin Jamadagni-a i Renuke, koji se inkarnirao tokom Treta Yuge da bi porazio klasu ratnika (kshatriya) koji su držali vlast u svojim rukama. Ime doslovno znači „Rama sa sekirom“ (od sanskritskog parashu, „sekira“). Ovaj subjekt dosta podseća na nordijskog Odina.

Rama inkarnira idealnog vladara, hrabrog i pobožnog, zaštitnika „dharma“, božanskog zakona. Ramini podvizi i likovi u Ramajani, toliko dragi hinduističkom duhu, stvaraju jednu od popularnih tema u ikonografiji. Krišna, sledeći avatar, predstavlja najintranjiviju figuru Višninog hrama. Bog je predstavljen crne kože, crne kao mrak, i simbolizuje božansku nedostižnost, i o tome smo već dosta govorili kada smo upoređivali figuru jevrejskog Hrista sa Krišnom. Oko devetog avatara, tradicija se ne slaže. Po jednoj od najrasprostranjenijih varijanti se tvrdi da je Višnu preuzela odoru Bude, velike ličnosti koja je živela u VI veku pre Hrista a onda je doživela oboženje, koji je propovedao život u odricanju materijalnih dobara. Kalkin, poslednji silazak boga, još uvek pripada budućnosti: pojaviće se kao beli konj i uništiće ovaj svet koji je već degenerisan da bi dozvolio rađanje novog doba, čistijeg.

<http://www.riflessioni.it/cultura-vedica/kali-yuga.htm>

Kraj

Već smo rekli da u mitu postoji opis prošlosti i sadašnjosti, ali čak i budućnosti, i zato pokušavamo da shvatimo šta će se desiti u budućnosti iz analize mita i upoređujući mit sa onim što nam govore naše žrtve otmice ili tačnije rečeno, njihovi duševni delovi, u hipnozi. Kalkin je povezan sa mitom o konju, ali ovo nas takođe podseća na Apokalipsu u jevrejskom svetu.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-31.jpg{/rokbox}

Četiri jahača apokalipse su toliko zli da moraju pasti na samom kraju ljudskog roda. Konji su bele, crvene, crne i zelene boje.

“Jahač, u svojoj dualnosti, predstavlja naš duh, a konj mu je njegovo telo. Svako od nas je u životu istovremeno i „konj i jahač“, i kao što jahač upravlja svojim konjem, tako svako ljudsko biće treba da se brine o svom telu. Poznavanje stanja konja, prepoznavanje da li njegove smetnje i njegove slabosti dolaze od njega ili od jahača, zahteva veliku moć rasuđivanja. U toku našeg zemaljskog hodočašća često toliko puta naglašavamo kontrast tog dualizma jahača (muško-snaga-razum-leva strana mozga; žensko-nežnost-strast-desna strana mozga) da zbog toga gubimo iz vida pravi cilj preduzetog puta: uživanje u podarenom životu.“

Tako se izražava monaški red religioznog karaktera, po našem mišljenju, masonski A.M.E.S.

http://pietapellicano.net/?page_id=5

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-32.jpg{/rokbox}

Simbologija konjske figure nam se čini još kompleksnijom: Konj je moćno sredstvo koje nosi jahača, i jahač je taj koji svojom voljom nanosi zlo. Konj je samo njegov spoljašnji oblik koji određuje snagu i vernost svom vlasniku. Konj je samo aparat, sredstvo pomoću kojeg se ostvaruje radnja, ili predstavlja događaj koji se žestoko obrušava na ljude. Kalkin je manifestacija Višne, Zevs ili „Jupiter“, Bog sa točkom.

<http://www.bifrost.it/CELT/2.Divinitagalliche/03-luppiter.html#E>

Jupiter je u Galiji, u Rimu, među Keltima i simboliše ga točak što poredimo sa terminom Chayyot Tore (Torah) gde je jedno poglavlje posvećeno takozvanim nebeskim kočijama, prave pravcane mašine koje idu od Saturna do Venere, prava prevozna sredstva kojima se Anđeli kreću u našem svetu. Ime Kalki se često koristi kao metafora za „večnost“ ili „vreme“.

Poreklo reči moguće da vodi od reči kalka (nečistoća, zlo), označavajući na taj način „Rušioća zla“. Na hindi jeziku kal ki avatar označava „avatar sutrašnjice“. Među drugim interpretacijama baziranim na raznim etimologijama sanskrita, nalazi se i „Beli konj“ da označi svog konja, jednog od proročkih atributa. Između ostalog, prema nekim verzijama mita, Kalki će morati da se suprotstavi demonima blizancima, Koki i Vikoki (Koka i Vikoka), slični Gogu i Magogu (Gog i Magog) iz Apokalipse 20:7-8, Gige i Ogige iz grčke tradicije, Kaku i Muku (Caco i Muco) iz

rimске. Priča kaže da je Brama obavestio Kalki da su dva demona, Koki i Vikoki, besmrtni i da ne mogu biti ubijeni u bitci, osim ako ih ne suprotstave jedan protiv drugog, i ubiti ih u istom momentu, tako da srede jedan drugog.

http://en.wikipedia.org/wiki/Koka_and_Vikoka

Dva demona su takođe i predstavnici dva demonska naroda. Dakle, Kali Yuga je simbolički predstavnik takozvanog Sutona (sumraka) Bogova, trenutak u kojem će oni biti poraženi a ti Bogovi su, ustvari, vanzemaljci sa telom i oni bez tela, svi spremni za rat, gde je plen prikazan duševnim delom ljudi. Kako se završava ta bitka? Ko pobeđuje?

Očigledno da to ne možemo da napišemo, jer zavisi od naše svesti ko će pobediti, ali u ovom mitu ne postoji ideja da će zemlja još jednom biti uništena i ponovo izgrađena kao i ostalih pet puta.

http://www.gruppom1.it/doc/articoli/lft_storiaantica.pdf

Još kod Maja nailazimo na uznemirujući znak koji se takođe može naći i u svetim spisima indijske religije i katoličke, a takođe i u spisima starih Grka. Prema njihovim tekstovima i spisima, čovek bi trebalo da je stvoren pet puta, a uništen četiri puta planetarnim kataklizmama. Čak i prema ezoterijskoj studiji koju je iznela Blavatzky, „Knjiga o Džianu (Dzyan)“, čovek je stvoren pet puta. Čak i u ovom slučaju, duševni deo naših žrtava otmice u hipnozi potvrđuje ovaj podatak.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-33.jpg{/rokbox}

Šiva rušilac (uništitelj)

Sada treba da usredsredimo našu pažnju na drugog kreatora odnosno, Šivu. Šiva je jedan od aspekata Boga po hinduističkoj religiji, kao i treća Osoba u Trimurtiju, unutar kojeg je poznat i kao Rušilac i kao Kreator (Stvoritelj).

Po Šivaizmu, Šiva je uzvišeni aspekt Boga, jedan od dva glavna monoteistička religijska pravca (drugi je Višnuizam, monoteizam Višne). Praktično, onaj ko obožava Šivu, obožavao bi đavola u katoličkoj religiji, gde se Rušiocu pridaje potpuno različito značenje. Treba se podsetiti da je đavo pandan „dobrom“ kreatoru (odnosno „pravednom“, prim.aut.) kod Jevreja. Ali kakav je taj Šiva?

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-34.jpg{/rokbox}

Potrebno je imati na umu simbol Pashupati (Gospodar Zveri, Hrišćanski Đavo) koji se nalazi na pečatu pronađenom u Mohenjo Daro, jednom od najvećih gradova-država civilizacije u dolini Inda. Ovaj podatak nam sugeriše da Šiva nije Bog Indo-Arijevskeg porekla, nego da njegovi koreni vuku iz naroda oko doline Inda, prastanovnika Dravida ili plemena koja su naseljavala potkontinent. Šiva ima uzvišenu, uzdignutu ulogu u hinduizmu, što bi značilo da sam hinduizam nema indoevropsko poreklo, već da predstavlja sintezu raznih indo-arijevskih i dravidskih uticaja zajedno (prim.aut.). Između obrva se nalazi treće oko, oko mudrosti i oko sveznanja, koje je u stanju da vidi sa one strane vidljivog. Ovaj atribut je povezan sa epifizom i Šivinom rušilačkom i

divljom energijom sa kojom uništava zlo i grehove, na čelu nosi rastući mesec, predstavlja mesec od pet dana (panchami) , biser koji se pojavio nakon mešanja mlečnog Okeana (Mlečnog Puta, prim.aut.). On se nalazi blizu trećeg oka i predstavlja moć Some, žrtvenu ponudu, da bi označio da poseduje i moć stvaranja i moć rušenja. Mesec je i simbol merenja vremena, rastući označava Šivinu kontrolu nad vremenom. Prema tradiciji, Šiva nema prave avatare kao što to ima Višnu. To je zbog toga što dok Višnu silazi na ovaj svet putem svojih avatara, Šiva se manifestuje, na ovom svetu, putem životnih formi. Ipak, razni likovi se smatraju manifestacijama, a ne inkarnacijama. Međutim, očigledno je da Šiva predstavlja drugog kreatora, onog što je izgubio dušu i stoga nema telo i ne može da se inkarnira, već samo da se manifestuje kroz tuđa tela. Šiva ima oko ili nešto slično tome na sredini čela, i kako a da ga ne uporedimo sa vanzemaljcem Horusom, manifestacijom Šive, svojom spoljašnjom stranom, pošto ona unutrašnja koju smo mi nazvali Ra zbog sličnosti sa egipatskim bogovima, predstavlja pravu kreaturu Šive.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-35.jpg{/rokbox}

Šiva ima kao simbol i mesečev srp, i vanzemaljca Horusa nalazimo zajedno sa arapskim vojnicima koji imaju polu-mesec kao simbol, a takođe je i simbol OM-a, i vanzemaljca Ringhio (lažno telo koje sadrži jednog drugog pravog vanzemaljca bez tela koji potiče od drugog kreatora).

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-36.jpg{/rokbox}

Neki oteti su prepoznali ovaj simbol kod arapskih vojnika i kod plavih vanzemaljaca sa šest prstiju, i jedni drugi su ga nosili na grudima. Subjekti koji nisu poznavali arapski, opisali su ovaj simbol kao: trojku, obrnutu peticu i zarez.

I ovog puta sve podseća na svet Bogova arapsko-arijevske stare mitologije. Šiva predstavlja Gospodara koji uništava odvojenost u individualnoj duši (Jivatma tj.Ruah kod Jevreja), i uzvišenu Dušu (Paramatma tj.Nestamah kod Jevreja). Kod hinduista, termin „rušilac“, uopšte nema negativnu konotaciju, sve dok se ta rušilačka energija koristi za uništavanje sila zla.

Šiva tj.drugi kreator, onaj koji ne poseduje telo i koji se ne inkarnira, već se manifestuje kroz tuđe manifestacije (one od prvog kreatora), predstavlja đavola za katolike, dok je za hinduiste samo jedan od dva izbora u svetu u kojem su čak i Bogovi dualistični.

Šiva, trozubac i njegova imena

Šiva ima za simbol trozubac koji se poistovećuje sa simbolom vremena.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-37.jpg{/rokbox}

Iz liste Šivinih imena, primećuje se da se neprestano poziva na svoju uzvišenost, na pobedu nad besmrtnošću, na trozubac, na osvajanje vremena. Ne možemo, a da ne primetimo i ovde sličnost sa vanzemaljcem Horusom koji sadrži vanzemaljca Ra, koji živi u bezvremenskom svetu, koji želi naše duše, koji traži besmrtnost i koji poseduje nešto što liči na treće oko na čelu.

- Sadashiva, Večni Šiva
- Shankara, blagotvoran i koji donosi sreću

- Parameshvara, Uzvišeni Gospodar
- Maheshvara, Veliki Gospodar
- Mahadeva, Veliki Bog
- Mrtyumjaya, Pobednik nad smrću
- Mahabaleshvara, Veliki Gospodar Snage
- Tryambakam, Trinetrishvara ili Trinetra Dhari, sa tri oka (simbol Sveznanja)
- Mahakala, Veliko Vreme ili Osvajač Vremena
- Nilkantha, plavog grla
- Trishuladhari, Onaj što upravlja Trozupcem
- Chandra Shekhara, Onaj što nosi Mesec
- Nataraja, Gospodar Plesa
- Pashupati, Gospodar živih bića
- Yogishvara, Gospodar Yogija

Neverovatna je povezanost sa rimskim Neptunom i grčkim Posejdomom.

Posejdon (Šiva, drugi Kreator, prim.aut.) je bio sin Kronov (Braman, Svest, prim.aut.) i Rein (Eva u Pistis Sofiji, Duša, prim.aut.). Prema tradiciji, smatra se za starijeg brata Zevsovog (Višnu, prvi Kreator, prim.aut.). Posejdon kao i Šiva, drži u ruci trozubac ali uvek u desnoj ruci, nikad u levoj, što označava da ono što trozubac predstavlja, za njega tek treba da dođe, i nalazi se u budućnosti.

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-38.jpg{/rokbox}

Ako nam sa jedne strane, trozubac i Šiva prikazuju Boga bez tela, ali koji se rađa iz mora, kao što je, između ostalog, i prva inkarnacija Višne, Bog –Riba (Prvi Čovek, Adam Kadmon, prim.aut.), dolazimo do zaključka da simbolički broj tri dobija neku veću vrednost od simboličke. Bile su tri latice na lotosovom cvetu, zatim, duša, um i duh su tri komponente kojima upravlja trozubac, ili stabljika mitskog cveta. Naši vanzemaljci su opisani uvek sa nekoliko simbola na grudima ili na medaljonima koji im vise oko vrata, gde simbolično tri dominira. Neptun (grčki Posejdon), sin boga Saturna (Kronos, nikad rođeni JHWH kod Jevreja, Svest, prim.aut.) i Jupiterov (Zevsov) brat, kralja Bogova, bio je muž Anfrিতে, jedne od nereida, sa kojom je imao sina Tritona. Ipak, Posejdon je imao brojne druge ljubavne priče, naročito sa nimfama sa kojima je stvorio brojnu decu koja su bila poznata po varvarizmu i okrutnosti, među kojima i giganta Oriona (samo ime vodi poreklo od vanzemaljaca Horusa, čije telo zauzima Ra) i kiklopa Polifema (vanzemaljac, jako visok sa tri oka od kojih se jedno nalazi na čelu, takav da podseća na mit o gigantu Polifemu iz grčke mitologije); sa gorgonom Meduzom je začeo Pegaza, čuvenog krilatog konja, konja kojeg ćemo, podsećamo, naći kao simbol kraja u Armagedonu tj.kraju vremena.

<http://digilander.libero.it/AkiraKoga/NettunoPoseidone.html>

Zaključci

Nakon svih naših izlaganja koje smo vam predstavili u člancima, Genaza i Geneza II, verujemo

da smo vam dovoljno naglasili neke aspekte naše priče. Prvi naglasak je najlakše pokazati i povezan je sa jedinstvenim korenom nastanka naših mitova. Posledice tih analiza dovode do zaključka da su naše aktuelne civilizacije, u stvari, plod propasti mnogih drugih civilizacija sve do one pre potopa, od kojih je ostao trag u mitovima i legendama, koje, između ostalog, svako od nas nosi zapisane u svojim DNA, i iako nije zapisano ni u jednoj knjizi, ono je stalno prisutno u nama, i viri odnosno, pronalazi načina da izađe putem naše kreativnosti, naše volje da pišemo knjige, da pravimo filmove, da izmišljamo priče; takve priče nikad nisu izmišljene, već predstavljaju ostatke realnosti što se nakad dogodila, koja se dešava i koja će se desiti, ponovo interpretirana putem našeg uma, kao prevodilac arhetipova univerzuma. Potrebno je da se još jednom osvrnemo na činjenicu, koliko je efikasno služiti se mitovima za razumevanje sveta koji nas okružuje.

<http://valterbinaghi.wordpress.com/2008/06/28/miti-e-archetipi-di-carl-gustav-jung/>

{rokbox title=|Geneza| }images/stories/manipulacija3/geneza-malanga-39.jpg{/rokbox}
Karl Gustav Jung je koristio mit kao sredstvo za razumevanje snova i pokušavao je da racionalizuje arhetipsko značenje modernog života, tako što se bazirao na ideji da je već sve na neki način napisano preciznim pravilima, arhetipovi. Da bi objasnio ponašanje modernog društva, polazio je od analize mitova.

Međutim, mi smo danas učinili suprotno. Pošli smo od sadašnjosti, i od razgovora sa najdubljim delom nas samih. Pitali smo dušu da nam kaže kako je stvoren Univerzum, i iz tih razgovora smo shvatili značenje starih mitova, nalazeći u njima nepobitni trag vanzemaljaca, demona Bogova, koji su nas iskoristili i izmanipulisali za svoje ciljeve, tako što su nas naterali da poverujemo da su oni naši gospodari. <http://www.riflessioni.it/enciclopedia/mito.htm>

U današnje vreme, čini se da je analiza mitova najbolji metod za proučavanje evolucije ljudskog bića u čitavom Univerzumu.

Kao što se danas na moderan način, podučava istorija tako što se krene od sadašnjosti pa se vraća u prošlost sve do pećinskog čoveka, tako se i sinteza organskih materija ostvaruje polazeći od finalnog proizvoda i odgovarajućim pravilima se ide u nazad sve do karbonskog hidrogena i kiseonika, isto tako smo i mi usvojili taj novi pristup koji pokazuje svoju funkcionalnost, prikazujući nam, još jednom, da su vanzemaljci naši Bogovi i demoni, koji su uprljani teškim gresima tokom njihovih evolutivnih procesa, i da su oni ti koji su učinili prvi greh : postati kao Bog (greh oholosti, gordosti, prim.aut.).

Poslednja lekcija koja proističe iz svega leži u onome što je izvan prisustva ili odsustva fenomena vanzemaljaca: rezultat ovog poslednjeg istraživanja je da onaj ko poveruje u bilo kakvog Boga, biće neizbežno osuđen na večnu glupost: katolički, jevrejski, hinduistički, hrišćanski, maometanski, budistički, šintoistički, masonski, ili koji god.

Pogledaj na svog Boga: on živi pomoću tebe, i na kraju vremena, nakon što te iskoristi, baciće te u ništavilo.

Dodatna literatura:

Literatura o čoveku-ribi

1. Boujou J.: Comment. Current Anthropology br.12 str. 159 (1991).
2. Bullard T. E.: "Ancient Astronauts", in The Encyclopedia of the Paranormal, ed. G.Stein (Amherst, N.Y.: Prometheus Books, 1996), str. 30-31.
3. Comoretto G.: Il mistero dei Dogon e Sirio B.
4. Carrol R. T.: Skeptic's Dictionary: "The Dogon and Sirius".
5. Griaule, M.: Dieterlen G.: "Conversations With Ogotemmeli: An Introduction to Dogon Religious Ideas" (1948, reprint Oxford University Press 1997).
6. Griaule M., Dieterlen G.: "Un sistema soudanais de Sirius", Journal de la Societe des Africanistes, br. 20 str. 273-294 (1950).
7. Oberg J., "The Sirius Mystery".
8. Ortiz de Montellano B. R.: "The Dogon People Revisited", Skeptic Inquirer, n. 20(6), str.39.
9. Peter J., e Thorpe N.: "Ancient Mysteries" (Ballantine Books, 1999).
10. Randi J.: (Ed. Avverbi, 1999), str. 92-95.
11. Sagan C.: "Broca's Brain" (New York: Random House, 1979) poglavlje. 6.
12. Temple R. G.: "The Sirius Mystery", (London, Sidwick and Jackson, 1976).
13. Temple R. G.: "The Sirius Mystery: New Scientific Evidence for Alien Contact 5,000 Years Ago" (Destiny Books, 1998).
14. Van Beek W. E. A.: 1991 "Dogon restudies. A field evaluation of the work of Marcel Griaule", Ancient and Modern, I. Van Settima ed., 7-26. New Brunswick:Transaction Books, (1991).

Literatura o Trimurtiju

1. http://www.liceoberchet.it/ricerche/geo4d_03/India/index.htm
2. <http://www.isolafelice.info/shiva.htm>
3. <http://www.isolafelice.info/>
4. <http://www.isolafelice.info/brahma.htm>

Kraj

